

27, 25, 23, 22, 21, 20, 19, 18, 17, 16, 15, 14, 13, 12, 11, 10, 9, 8, 6

PREPIH

11 OD JAVNOSTI ODVIŠEN ČASOPIS
92 17. JUNIJ 1992, CENA 70 SLT

ASPIRIN ZA ŽELEZARNO RAVNE

Deželica na sončni strani Alp si žal še zmeraj ni na jasnem, ali naj bo v prihodnje srednjeevropski Singapur, Las Vegas ali industrijska cona na prometnem križišču, pod katero bodo turistično zanosno plavale človeške ribice, na njej pa bodo po zvokih Avsenikov dirjali lipicanci. Dokler pa to ni odločeno in ratificirano, je večkrat moker kot suh tisti manager, ki se namesto na svojo pamet in znanje zanaša na vremenske napovedi iz Ljubljane. Nič hudega, če bi že šlo samo za frizuro kakšnega managerja. Resna postane zadeva takrat, ko je od takšnega znanja in ravnanja odvisna usoda več tisoč delavcev krat nekaj tisoč njihovih družinskih članov.

Tudi zdaj, ko sega voda že do nosu, ne le do grla, namreč zadnji ukrepi v Železarni Ravne namesto smelih razvojnih strategij ali morebitnih bolečih amputacij nezdravega tkiva, da bi celota preživela, ponujajo le blažitev hudih poslovnih težav (citat), ki dajejo "minimum upanja za preživetje" (citat), torej aspirin za hudega bolnika.

Stvar bi bila smešna, če ne bi bilo stanje tako žalostno, saj gre v polovici ukrepov za sklanjatev: direktorji (morajo dostavljati poročila o opravljenem delu) generalnemu direktorju. Kar je v normalnih podjetjih vsakdanja rutina, zahteva v ŽR posebne ukrepe. Le kako so, za božjo voljo, komunicirali doslej?

Za neuspelo proizvodnjo so zagrožene kazni šele zdaj, ko že vrabci na strehi čivkajo, da bi se na ta račun samo v času Kokaljevega direktorovanja nabral lep kup denarja.

Znižanje stroškov reprezentance je med ukrepi bodisi brez zveze ali pa je pljuvanje v lastno skledo. Če je bila namreč reprezentanca majhna, je 50 % znižanje brezpredmetno, če je bila velika, pa je bilo to v času izgub skrajnje neodgovorno.

Prepolovitev navzočnosti na delu samo na upravi, v tehn. sektorju in v obratni režiji, v proizvodnji pa ne, čeprav primanjkuje ugodnih naročil, ni dosledno ter spominja na koketiranje s sindikatoma.

Aspirinski ukrepi v ŽR torej kažejo, da vodilnim ljudem manjka idej in doslednosti. Tako doslej ni bilo koristi ne od predolgega poslavljanja od namenske proizvodnje, ne od številnih poti v Francijo in tako je s kvaliteto, ki daje ob avditih krasne rezultate, v vsakdanjosti pa mnogo manj krasen škart.

In ker je tako, ti ukrepi kličejo po novih ukrepih.

Aran

L
E
T
O

P
O
T
E
M

" Ja, ja - obljubijo ti eno, dobiš pa čisto nekaj drugega !"

POZDRAVLJENA, KOROŠKA, kjerkoli si že!

Leto je naokoli. Od euforije osamosvajanja, fabriškega štrajka, vojne. Bilanca? Objektivno pozitivna, subjektivno v povprečju negativna. Čudno, sicer pa umevno. Smo pri East Riverju, fabrika še ni dala komu delavske knjige, vojno smo končali kot zmagovalci. Crviči nas vsakega posebej, šele lastna pričakovanja - njihova uresničitev - dajejo vsemu skupaj podobo, ki je predvsem politiki ne marajo. Podoba, na kateri je mali človek spet najebal, ker naenkrat ne ve, kaj naj s samostojno državo počne, East River se mu po malem fučka, vojna ob tem, kar se počne po bivši Jugoslaviji, pa se mu zdi nenadoma resda napeta dogodivščina, pa vendar še bolj vestern z obveznim happy endom.

Catch je seveda v "malih stvareh". Ali je meso luksuz in dopust na Jadranski obali potrata, ali so šolske knjige za nebodigatreba lastne otroke res vredne celo plačo, ali so v fabriki obsojeni na milostni udarec z množičnim odpuščanjem... Tako skačejo male stvari pod narekovaje.

Lažje je, če se odpovemo razmišljanju, in če se ozremo, bomo ugotovili, da je to že ena navad. V politiki imamo za razmišljanje strankarske (že spet) aparatčike, v službi direktorje, na cesti policiste. In če se ozremo še enkrat, bomo videli, da se z zgoraj naštetimi "malimi stvarmi" ne ubadajo samo tisti, ki brez razmišljanja GRABIJO. Sekajo na frate, prodajajo češnje po 330, se pošiljajo na službena potovanja v devizah, imajo firme, ki razprodajajo firme, kjer so "v službi", ali pa imajo milo srečo, da so zaposleni na banki, črpalki, v PTT in skrbi za njihov blagor mati država... Ta država je tudi naša, ki se razmišljanju nismo odpovedali tudi zato, ker tisto drugo polovico junija '91 nismo zbrisali v avstrijska taborišča. No, nekateri so takrat enkratno priložnost vseeno izkoristili, seveda pa je gotovo, da so že takrat imeli s čim. In taborišča so se jim rimala na letovišča...

Seveda je jasno, da želim sebi in sodržavljanom vzbuditi tisti del njihovega ponosa, ki je vezan na njihovo državljansko zavest. Tisti del, ki je vezan na DEMOKRACIJO kot antipod demokraciji, ki smo ji priča. Šele, ko nam bo uspelo prebiti blokado iluzije, da je politika zgolj kurbarija, in zmoto, da se nas, malih ljudi, ne tiče, se nam zna pisati bolje. Ali na kratko: če smo siti, da se nekdo gre demokracijo na naš žep, naredimo vse, kar nam DEMOKRACIJA dopušča, da temu naredimo konec. Očitno se začanja naslednje poglavje, ko se bomo morali odločiti, ali naj z našo državo kaj naredimo, ali pa jo prepustimo mrhovinarjem. Na žalost nam zdaj že bežen pogled na parlament pove, da je v tej sestavi svoje opravil in da je čas za volitve. Jasno je tudi, da DEMOKRACIJA NI NIRVANA in da že kratek hip pasivnosti ljudstva (kar še ni DEMOS) pomeni, da ga bo oblast želela nategniti. To je v njeni naravi. Enako kot krčevito oklepanje za vse, kar jo utegne ohraniti tam, kjer je, tudi za ceno splošne revščine.

Vse kaže, da se bomo z revščino, vsaj materialno, še dajali. Toda to še ne pomeni, da lahko pristajamo tudi na duhovno revščino, da se odpovemo svojemu ponosu, da se pustimo siromašiti po dolgem in počez. Navsezadnje si države nismo osamosvojili zato. Mnogi menimo, da smo se zanjo odločali z jasno mislijo, da bomo naredili konec črednemu življenju.

Holmec je bil prvi, ki je dal slutiti, da bo Zdravljica ne samo pesem. Živeli smo stopetdeset na uro, v tistih dneh je tekla tudi kri. Nekdo je umrl, drugi smo ostali. Zmagali? Da, postali smo državljani Republike Slovenije. Na nas je, kako bomo v svoji državi živeli!

Pozdravljeni, Korošci, kjerkoli že ste!

Edi Prošt

IZ VSEBINE

Intervju:
Andrej Logar

str. 4-5

**Koroška leto po
vojni**

str. 6-9

**V Lesni spet
novi direktor**

str. 11

**Družabna
kronika:**
**"Logika" ukrepov
v ŽR**

str. 16-17

**30 let
Koroškega radia**

str. 19

Na naslovni strani:

Nov mejni prehod Holmec

Foto: T. Jeseničnik

ANDREJ LOGAR

VEDNO Z MINISTROM

Andrej Logar, šef kabineta slovenskega zunanjega ministra, Ravenčan, ki ga je pot zanesla v sam vrh slovenske politike, in to v izrednem zgodovinskem trenutku. Bil je v prvi vrsti dogodkov, ko je nova država Slovenija pridobivala mednarodna priznanja. O Andreju Logarju pa je vredno pisati tudi zaradi dejavnosti, ki jo je opravljal pred tem.

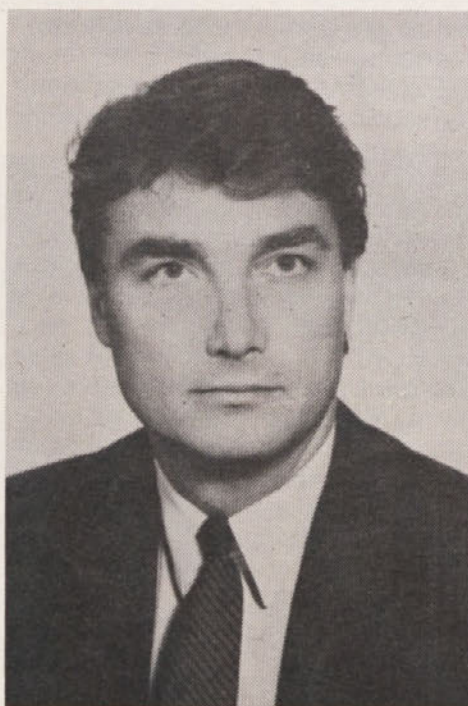
- Po končani ravenski gimnaziji in študiju psihologije v Ljubljani ste se leta 1975 vrnili na Gimnazijo Ravne poučevat, vendar le za kratek čas. Zakaj ste zapustili profesuro?

Poučevanje na gimnaziji je bilo moja prva zaposlitev. Čeprav sem se bal vrniti, saj sem profesorje prej doživljal na svoji koži in sem jih relativno dobro poznal, moram reči, da sem prišel v zelo prijeten ambient. Naletel sem na izjemno pozornost kolegov do mlajšega.

Poučeval sem pet let. Eden od motivov, da sem zamenjal službo, je bila tudi možnost, da sem prevzel Medobčinsko študijsko središče ZK. Ta funkcija je bila na neki način še vedno vezana na mojo osnovno izobrazbo, vendar pa mi je hkrati dajala občutek, da se lahko usposobim še za kaj drugega. Zelo me je zanimalo družboslovje, in sem kot študent hodil poslušat predavanja na ESPN in na primerjalno književnost. Čista stroka mi ni bila nikdar v ospredju, bila mi je le osnova za druga znanja. Zato sem lahko predmet v šoli bistveno obogatil z interdisciplinarnostjo in počutil bi se zelo osiromašenega, tako intelektualno kot profesionalno, če bi bil le prenašalec znanja. Vsebine sem vedno hotel problematizirati. Moram pa reči, da je ena temeljnih izkušenj, ki jih imam iz tega posla in ki se je kasneje izkazala kot zelo ugodna, ta, da nisem nikdar imel treme.

- V naslednjih letih ste pomembno prispevali k političnemu in kulturnemu življenju v občini Ravne. Med drugim ste bili predsednik kulturne skupnosti in se odlikovali kot zelo dober govornik, kar je danes odlika le malokaterega javnega delavca. Kako je v vašem spominu zapisano tisto obdobje?

V kulturno skupnost me je povleklo soočanje z intelektualci v tem domačem kraju. To je bila takrat fantastična družčina zelo uspešnih kulturnikov in tudi sam čas je bil kulturi

Andrej Logar

naklonjen. Imam občutek, da sem, čeprav je bilo dosti stvari trasiranih, vendarle lahko imel čisto osebni odnos do te kulture. Nisem razmišljal samo o tem, da je treba kraju dati ustrezno kulturno ponudbo, ampak sem se želel s fenomenom kulture soočiti povsem profesionalno. Kultura me je zanimala sociološko, kot način komuniciranja in preživljanja prostega časa, kot okvir, znotraj katerega se dajo stvari bolje urediti.

Iz tistega časa hranim okoli 90 napisanih govorov, glede na to, da sem moral večkrat nastopiti od danes na jutri, pa je bilo teh govorov še več. Moje osnovno vodilo pri njih je bilo, da moram ljudem nekaj povedati in se ne spuščati v obrabljene formule. Moram reči, da je bil odgovor prisotnih zame vedno presenetljiv. Vedno so mi prisluhnili in bili prepričani, da jih bo govor obogatil.

Svoje prepričanje o govorih sem

poskušal v praksi speljati do popolnosti, zato sem sleherni govor temeljito pripravil. Nikoli nisem stopil na oder, ne da bi doma točno vedel, kaj mislim povedati, res pa je, da potem sama rutina tudi nekaj naredi.

Takrat sem se že bavil s politiko in sem videl, da je slabost politike v tem, da vedno samo prenaša vzorce vsebin na nižje nivoje. Včeraj se je nekaj slišalo v Ljubljani, danes se je v veliko siromašnejši obliki pojavilo na Ravnah. Sam sem skušal to vedno preseči in dodati osebno intonacijo, svoj življenjski pogled na zadeve. Menim, da je bil to eden od razlogov, da sem takrat predaval po celi Koroški in se včasih že počutil kot estradni predavatelj.

Vedno sem bil prepričan, da je politika tudi kultura in dejstvo, da je potem tudi kultura politika, se mi je v življenju velikokrat potrdilo. Vprašanje je, če bi lahko bil toliko zmeren v nekaterih svojih odločitvah, če ne bi bila za mano kulturna tradicija. Ko je politika kultura, ni slaba. Sam sem v politiko stopil prav znotraj te sintagme in sem politiko jemal kot kulturen, intelektualen, moralen spopad za neke principe.

Ko danes s te pozicije gledam na tisto obdobje, lahko rečem, da se je v političnem delu že dalo naslutiti spremembe. Meni je bilo jasno, da nastaja nekaj novega in tudi, da se bo to zgodilo v okviru civilizacijskih in humanih standardov. Prepričan sem bil, da so bile takrat še zadnje volitve brez protikandidatov, morda tudi zato, ker je naša generacija vzpostavljala politične razmere, ki so v sebi že nosile pluralizem.

- Pred nastopom zdajšnje funkcije ste bili nato nekaj let konzul na Švedskem. Takrat je tudi Koroška navezala s to državo mnoge stike. Koliko ste lahko o teh dejavnostih za naše kraje svobodno odločali in v čem je po vašem čar diplomatske službe?

Ambicijo, da bi šel v diplomatsko službo, sem dolgo gojil in sem se nanjo

z učenjem jezikov tudi pripravljaj.

Kaj je čar takšne službe, je težko reči. Na zunaj je videti zelo karizmatična, ko se soočiš z vsebino dela, pa vidiš, da je to zelo standarden posel. Čeprav ni povsem nepomembno biti predstavnik svoje države v tujini, pa so same vsebine zelo vsakdanje, problemi so povsem življenjski in čeprav je marsikaj lepega, to ni tisto, kar ljudje vidijo skozi sprejeme, proslave, praznovanja. Mora biti nekaj v človeku, da želi to opravljati, in zase bi rekel, da me je v to povlekla želja po delu v nekem drugem kulturnem, civilizacijskem in družbenopolitičnem prostoru, ki se mu moraš prilagoditi. In dobri diplomati se od slabih ločijo prav po tem, koliko se znajo prilagoditi in si pridobiti kontakte oz. najti ljudi, ki so vir informacij.

V Goeteborgu je bilo treba, kot v vsaki diplomaciji, delati izključno po navodilih ministrstva, v mojem primeru še jugoslovanskega sekretariata za zunanje zadeve. Bilo je treba respektirati, da si predstavnik jugoslovanske države in ne posameznega naroda. Zaradi tega sem imel z veleposlanikom konflikte. Bil sem namreč edini Slovenec v Skandinaviji in bil sem prepričan, da se je vendarle pametno poglobiti v tista področja, kjer lahko največ narediš. Jaz sem skušal kar najbolj afirmirati in promovirati Slovenijo, ta kulturni prostor, a mi je bilo že takrat jasno, da promovira Slovenija Srbiji nič ne pomeni. Za njih se je Jugoslavija promovirala le, če se je promovirala Srbija.

Kljub vsemu sem uspel v svojem mandatu vzpostaviti nekaj kontaktov za regijo in občino. Po desetih letih je tako na Švedskem spet izšla slovenska knjiga - Prežihovi Samorastniki, zaradi katere se je samozavest slovenske komune zelo dvignila, pripravili smo npr. Tisnikarjevo in Repnikovo razstavo, prišli so naši pevski zbori. To, kar sem naredil, je bilo več, kot sem bil zadolžen.

• Zdaj ste šef kabineta slovenskega zunanjega ministra dr. Dimitrija Rupla. Kaj se skriva za tem nazivom? Katere so prednosti funkcije iz ozadja, kot je vaša funkcija videti z malih zaslonov?

Ko je bilo jasno, da bodo za priznanje Slovenije potrebni enormni napor, se je slovensko zunanje ministrstvo ustrezno organiziralo in nastalo je tudi mesto šefa kabineta zunanjega ministra. Zanj sem kandidiral avgusta, zaradi aktivnosti samih predpostavk dela in tudi zato, ker sem vedel, da moj angažman nikoli ne bo vprašanje. Vedel sem, da gre za izjemno zgodovinsko priložnost, saj bom kot šef kabineta v prvi vrsti zgodovinskih dogodkov, da bom v bistvu v ospredju in da je to fantastična priložnost, ki je bila zame osebno, moram reči, velik izziv.

V tej službi nimam delovnega časa,

ampak sem ves čas z ministrom. Vedno sem z ministrom - to je smisel moje službe. Ta fizična bližina, ta potreba, da sem vedno z njim, narekuje koordinacijo njegovega dela; v bistvu povežem njegovo politično pot, njegove politične odločitve s funkcioniranjem celega ministrstva; komuniciram z ministrstvi, z ambasadorji, s tujimi predstavniki ali našimi šefi oddelkov - vse to z namenom, da bi lahko bil minister v trenutku svojega nastopa maksimalno pripravljen, oborožen z materiali, z informacijami, s kontakti, da so organizirane vse poti v tujino itd., da je v bistvu ta informacijsko - komunikacijski management urejen. Neredko pa sodelujem z ministrom tudi povsem vsebinsko.

Ta funkcija terja doberšno mero zaupanja med ministrom in menoj, ni pa to politična funkcija. Predpostavlja tudi, da opraviš z ministrom vsa potovanja. Mislim, da sem v teh mesecih obiskal okrog petdeset držav. Ni celine, kjer ne bi bil, spoznal sem vse zunanje ministre, predsednike vlad, se z njimi rokoval, bil z njimi v kratkem razgovoru. Z mnogimi šefi kabinetov sem navezal osebne stike in če bi se odzval povabilom na obisk, bi lahko nekaj prihodnjih let prijetno živel. Moram reči, da je po tej plati moja funkcija kar prijetna. Vedno sem si želel potovati, iti po celinah, čeprav pa je res, da sem se po teh tisočih miljah že zelo utrudil. To moje delo je izredno fizično naporno, ne le psihično.

Glede ozadja pa tole: boljši šef kabineta si, bolj si v ozadju. Je pa gotovo to mesto eno najbolj atraktivnih v zunanjem ministrstvu, še posebej v naših razmerah. Normalno naredi minister štiri ali pet obiskov na leto, mi smo v tej fazi priznavanja Slovenije dnevno iskali kontakte, in logika, ki nas je vodila, se je pokazala povsem pravilna: kjer smo iz prve roke informirali, prepričevali in bili prisotni, so priznanja prihajala. Preprosto se je potrdilo, da imamo tam, kjer smo bili, prijatelje, kjer ne, še vedno mislijo, da smo separatisti.

• Priznanja Slovenije so bila res triumfalna. Komu, oziroma čemu jih vi osebno največ pripisujete?

Ministru Ruplu. Čeprav naše ministrstvo niti profesionalno niti materialno ni tako usposobljeno, da bi se lahko kosalo z diplomacijo drugih držav, smo uspeli, se pa zdaj obdobje ekskluzivizma, ko smo bili zelo interesantni in nekaj novega, zaključuje in vse bolj jasno postaja, da je specifična teža naše države zelo skromna.

Mislim, da se ob priznanjih Slovenije o ministrovih vlogi lahko govori samo v superlativih. Včasih zna tako zablesketi! Spoštovati sem ga začel, ko sem videl - potem, ko je bilo popolnoma jasno, da v Jugoslaviji ne moremo več živeti skupaj - da je pri vprašanju priznanja Slovenije povsem odločen in točno ve, kaj hoče narediti. V veliki meri je zato gotovo treba to, kar se je

na mednarodnem področju naredilo, pripisati intelektualni bravuroznosti ministra Rupla. Svoje sogovornike prepriča z velikim znanjem in sarmom.

Toliko, kot sem se naučil v teh osmih mesecih, ne samo z Ruplom, z vsemi temi ljudmi - če razmišljam o svoji diplomatski karieri - je to vrhunec. Če strogo gledate na kariero diplomata, ki je lahko ambasador, konzul itd., sem po strokovni plati vrhunec gotovo dosegel v tej funkciji.

• Ko so dr. Ruplu grozili z odstopom, vaša služba ni bila ogrožena, saj strokovne službe v državnih organih niso neposredno odvisne od dnevne politike. Pa kljub temu: nam lahko zaupate, kam vas zna voditi vaša nadaljna pot? Zdaj je spet veliko možnosti za veleposlaniška mesta.

Če Rupel ne bi bil več minister, bi se odločil, da ne bi bil več šef kabineta. Funkciji sta preveč povezani in v nekem odnosu. Novemu ministru bi se moral preveč prilagajati, glede na to, da te funkcije še ni bilo in da sem ustvaril profil in vedenje o njej ter bil v tem smislu zelo inovativen.

Kako dolgo bom še v tej službi, je odvisno od ministrovega mandata. Kam bom potem šel, še ne vem, vem pa, kam si želim. To je precej odvisno tudi od družine.

• Se s potovanjem vedno vračate z darili za svoje najdražje?

Vedno prinesem kakšno malenkost, ki je vezana ko spomin, včasih pa jih tudi pokličem s kakšne daljne poti, kjer mi je velikokrat žal, da niso z mano.

• Kako ste sprejeli ponudbo, da vas predstavimo v Prepihu? Kako ga ocenjujete, če ga berete?

Prepiha ne poznam čisto dobro. Videl sem nekaj prvih števil, a nisem mogel ugotoviti, ali je to resen časopis, ali koroško nabođalo. Osebno sem prepričan, da bi Korošci rabili dober časopis. Od zunaj sem videl veliko lokalnega tiska in tudi, da ljudje in politiki vedno najprej posežejo po lokalnem, šele nato po centralnem časniku, ker gre za vitalne interese.

Kako sem sprejel povabilo za intervju? Pravila javnega pojavljanja so v vseh zunanjih ministrstvih tega sveta jasna, zato sem moral za ta pogovor dobiti soglasje. Sicer pa je naš interes, da se predstavljamo zunaj države, da smo tam na naslovnih straneh časopisov.

Povabilo za razgovor mi je gotovo tudi godilo, saj je - ko tako intimno razmišljam - svet največkrat krut: ko odideš, si v trenutku pozabljen.

Helena Merkač

LETO POTEEM

Pred letom dni je bila v Sloveniji vojna. Samo leto, pa se zdi, kot da je to bilo že davno. Čeprav zgroženi ob grozotah v drugih delih nekdanje Jugoslavije, živimo v Sloveniji svoje življenje naprej in se spoprijemamo s povsem drugimi problemi: gospodarsko krizo, brezposelnostjo, slabimi plačami. Čeprav nas tudi to uničuje in nam ni niti najmanj prijetno, pa na srečo vojne nimamo. Toda kako je bilo še leto dni nazaj?

Predvsem: takrat smo bili še del Jugoslavije, takrat smo se osamosvajali, takrat nam je še grozil Ante Marković, armadni vrh, Jovič in podobni.

25. junija je potekala v skupščini slovesna razglasitev samostojnosti, zvečer pa še proslava. Naslednji dan pa so krenili tanki iz vojašnic.

Svoj davek je takrat plačala celo Slovenija in tudi Koroški ni bilo prizanešeno. Čeprav, kot so in še ugotavljajo Korošci, v slovenskih medijih in knjigah vojno na Koroškem komajda kdo omeni, komajda kdo ve, da se je tu kaj dogajalo. Pa vendarle je Koroška plačala hud davek.

Začelo se je 27. junija zjutraj, ko je iz mariborske vojašnice krenila oklepna kolona z 215 vojakov proti trem mednarodnim mejnim prehodom na Koroškem. Toda do sem nikoli ni prišla. Ustavljale so jo številne barikade, vse do Dravograda, kjer je dokončno obtičala. Naše enote niso imele ukaza streljati, temveč samo ovirati. Sicer bi jih zaustavili že na Spodnji Vižingi.

28. junija zjutraj ob 5.25 se je začel tudi spopad na mejnem prehodu Holmec. Ko sem ta dan okrog osme prišel na Holmec, je bilo ravno zatišje med bitko.

Ustavili smo se sredi zadnjega klanca, preden se cesta spusti v dolino proti meji. Da, takrat je bil vsak klanec, drevo, grapa nekaj pomembnega. Bodisi zaklon, strateška točka, opazovališče. Danes vsega tega še opaziš ne, ko se mirno pelješ ali greš po cesti, kamor te je volja.

Ob cesti je stal tovornjak in ob njem skupina slovenskih vojakov. Druga skupina pa se je ravno odpravljala na položaje v gozd levo nad cesto. Na desni strani pod robom ceste je tekla vse do kmetije Kralj shojena gaz, po kateri so lahko hodili naši vojaki varni pred krogli. Nekako na pol poti so stali trije topovi z moštvo. Ravno takrat je začelo ponovno pokati. Kar nekam neverjetno se mi je zdelo, da v takem sončnem jutru v mirni deželi vojaki streljajo. Pa je šlo zares, niso streljali v zrak, ampak zato, da ubijejo drug drugega. Pri kmetiji Kralj je bilo poveljstvo naših enot: **Zlatko Ha-**

ilovič, ki je poveljeval policiji in **Maks Gorenšek**, ki je poveljeval teritorialnim enotam.

Ravno, ko sem prišel do kmetije, je Halilović kričal v mikrofon UKV postaje svojega policijskega avtomobila: "Vžgi po karavli. Kaj še čakaš, vžgi takoj." In res se kmalu zatem sliši močan pok - nekdo je z armbrustom ustrelil proti karavli.

Ko sem te dni, leto kasneje, obiskal kmetijo

vojakov in tudi shojene steze pod cesto ni bilo več. Namesto nje raste visoka trava in streljanje je zamenjala prijetna tišina. Pred kmetijo so stali osebni avtomobili, v njeni bližini pa rastejo tri nove hiše. Namesto poveljnikov pa se je na kmetiji vrtela Kraljeva bica Elizabeta, ki je ravno pekla pogačo. Še dobro se spominja lanske vojne, pokanja in oficirja, ki jim je dejal, naj gredo na var-

Kraljeva bica peče pogačo - leto pozneje

pri Kraljih, je bilo tam čisto drugače. Črne slike so izginile. Na cesti ni bilo ne tovornjaka ne

no v klet. Kasneje so z otroci odšli na Prevalje, na kmetiji pa je ostal Franc, ki je našim

vojakom kuhal kavo in jim pomagal, kjer je mogel. Ko danes gleda "slike od spodaj", je Kraljeva bica vesela, da ni bilo hujšega, da je hitro minilo. Franc o lanski vojni ne daje nobenih izjav, čeprav pravi, da je vse videl in ve, kaj se je dogajalo na Holmecu. **"Naj bo ljubi mir,"** pravi.

In tako Kraljeva bica zviije svojo pogačo, jo položi v pekač in v peč, postavi na mizo pri-grizek in klepetamo. Zet v sosednji sobi gleda tenis po televiziji, pred hišo se igrajo otroci. Na steni tiktaka stenska ura. Da, letos je pri Kralju čisto drugače kot lani.

Počasi se poslovimo in odpeljemo se naprej proti Holmecu. Pot je prosta, nihče nam ne grozi. Mejni prehod je že obnovljen, nova stavba je še lepša od prejšnje, ki jo je sovražnik zažgal. Kovinotehna iz Celja, ki jo je zgradila, se je zelo potrudila. To nedeljsko popoldne slušbuje **Aleš Kotnik**, mejni policist, ki je bil lani v času napada na mejnem prehodu.

"V četrtek, 26. junija popoldan, so nam oficirji s karavle poslali ultimatum, naj se v 15 minutah umaknemo s prehoda, sicer bodo napadli," se še živo spominja. **"Spogledali smo se in ni bilo treba dosti besed. Nihče ne bo šel z mejnega prehoda."** Potem so jih obkolili in Aleš se še dobro spominja dveh topov pri lipi na bližnjem hribu, ki so ju usmerili vanje. **"Vojska je pokazala jasno namero, da nas bo napadla. Mi smo streljali nazaj. Poiskali smo si zavetje v stavbi in čakali. Začela se je negotovost in nape-tost, ki je trajala vse do petka zjutraj, ko se je začel spopad. Teh**

dogodkov se bom še dolgo spominjal," pravi Aleš Kotnik, **"ne smemo pozabiti, da je bila prelita kri."** Danes se počuti Aleš sproščenega in bolj je predan službi, državi. **"Zdaj vsaj vemo, kdo smo."**

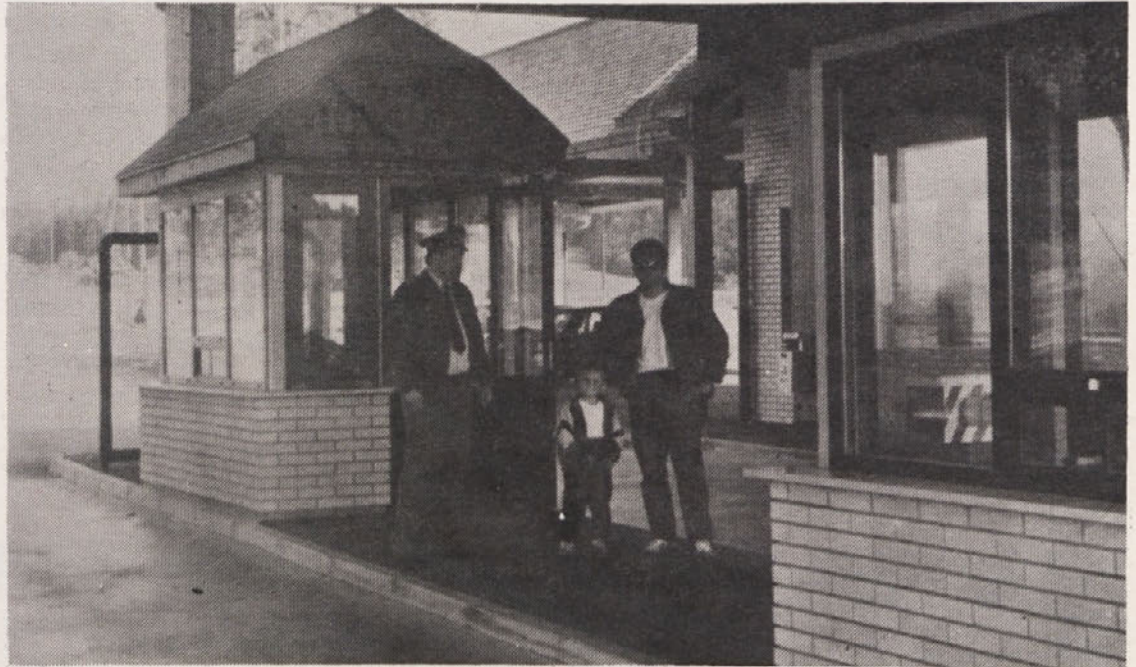
Poveljnik policijske posadke, ki je tako po-

oni razumejo njegove težave z zdravjem, ki jih ima sedaj. Ker so mu krogle prestrelile oba kolka, težko dolgo sedi ali stoji pri miru. Klen, kot je Otokar Praper, te težave prenaša mirno in se ne pritožuje.

No, pa zapustimo zdaj mejni prehod Holmec in

Robindvor in drugi strani Drave v gozdu nad vojašnico Bukovje in ob cesti, ki pelje do vojašnice, in sovražna vojska, zbrana v koloni ob cesti in vojašnici Bukovje.

Spomnim se, da so ravno takrat zorele češnje, toda namesto raz-

Na mejnem prehodu Holmec

gumno branila prehod na Holmecu, je bil v času bitke **Otokar Praper**. V bitki je bil hudo ranjen in se je dolgo zdravil, posledice pa čuti še danes.

"Življenje teče naprej," pravi Otokar. **"Bil sem zraven, ko smo mejni prehod gradili, in zraven, ko so ga rušili. Toda zdaj je še boljši kot prej. Vojne zadeve smo opustili in zdaj živimo normalno naprej."** Čeprav Otokar zaradi posledic ran ne živi čisto enako kot prej. V svoji prejšnji službi, na enoti UNZ Stalna dežurna služba v Slovenj Gradcu, ponovno dela šele od marca in samo štiri ure. No, v kratkem bo začel delati ponovno osem ur. Pravi pa, da se s sodelavci dobro razume in da tudi

poglejmo na prizorišče druge bitke na Koroškem - v Dravograd. Tudi tam se je prvo streljanje začelo 28. junija zjutraj, ko je prišla do barikade pri Boštjanu oklepna enota JA iz Maribora. Vsekakor še danes priznavajo velike zasluge enotam TO, da so to kolono zaustavile. Kdo ve, kako bi bilo, če bi prišla do svojega cilja: na mednarodna mejna prehoda Vič in Holmec. Tako pa na Koroškem niti za hip ni bil niti en mejni prehod v rokah sovražnikov. Hujšega od nekaj strelav pa ta dan in vse naslednje dni, do 2. julija, v Dravogradu ni bilo.

Tako sta si več dni stali nasproti dve vojski: slovenski teritorialci, razporejeni po hribu nad cesto, v naselju

posajenih otrok so pod njimi ležali na položajih vojaki.

Ivan Gologranc ima kmetijo tik za vojašnico. Z vojsko so se vedno zelo dobro razumeli, vse do tistih dni. Z vso družino so ves čas vojne ostali na kmetiji. **"Ne moreš kar tako z doma, če imaš v hlevu živali,"** pravi. Kot vsak dan, so tudi takrat odpeljali mleko v Dravograd. Toda nazaj z avtom niso mogli več. **"Zaustavili so nas na barikadi in smo morali peš naprej. Vojaki JA nas niso nadlegovali, pustili so nas mimo. Takrat se še nismo bali, nekoli-ko pa nas je bilo strah, ko se je začela bitka, ko smo se znašli med barikado in vojašnico. Kamorkoli smo pogledali skozi okno, pov-**

sod je bila puškina cev. Kljub temu smo pokosili travo in nakrmili živino. Pri tem je vsak moj gib spremljal vojak prejko cevi samohodke. Več dni smo preživeli v kleti, tako, da so otroci zaradi vlage zboleli. Ko se je 2. julijapopoldan začela bitka, je tako pokalo, da smo mislili, da je vse drobno. Ta dan smo krave pomolili šele ob 11. uri zvečer." Tega dne se 4 letna Simonam ki ves čas pogovora sedi v očeto-tem naročju, zelo dobro spominja: "Mleka nisem dobila," pravi. "Zvečer so nas poklicali z občine in vprašali, če smo še živi." Ko se danes spominja teh dogodkov, se Ivanu zdi, da je bilo tako, kot so prej lahko gledali le po televiziji. Sicer pa si želi, da bi v vojašnico

Bukovje prišli vojaki Teritorialne obrambe, da bi bili razumni in si medsebojno pomagali.

Danes je za Dravograjčane vojna le še grenak spomin. Njihovo mesto je ostalo celo, kljub zloglasni grožnji generala Delića iz Maribora, da bodo Dravograd zravnali z zemljo, če ne spustijo kolone naprej. Res so mesto preletavala sovražna letala, vendar na srečo le zaradi zastraševanja.

Robindvor, ki so ga lani stanovanjci zapustili in ga prepustili našim teritorialcem, je danes povsem drugačen. Po ulicah se igrajo otroci, odrasli pa vozijo v klet premog za naslednjo sezono, ometavajo dimnike, plejejo na vrtu in podobno.

Res, da češnje ponovno zorijo, in letos jih bodo pozobali otroci.

In kaj pravita leto kasneje poveljnik TO in načelnik UNZ? "Lani smo ustrezno reagirali in naredili tisto, kar je bilo potrebno. Na žalost so padle žrtve," pravi Zvone Ulcej, načelnik UNZ Slovenj Gradec. "Ocenjujemo, da je bilo sodelovanje med policijo in TO dobro. Uspešno smo se zoperstavili agresiji. Ze pred vojno smo ocenili nevarnost in okrepili posadke na mejnih prehodih. Žal je Koroška tako v časopisih in TV oddajah kot tudi knjigah o lanski vojni povsem izpuščena. Kot, da ne vedo, kaj se je tu dogajalo." Sicer pa ima policija sedaj, v miru, povsem nove naloge: varovanje zelene in modre meje. Prej je to opravljala vojska. Najbolj problematična meja je

sedaj s Hrvaško, kamor odhajajo tudi koroški policisti.

Med tem časom je prišlo v TO do zamenjave poveljnika. Prejšnjega Viktorja Jeromla je zamenjal Ivan Lakovšek. Pravi: "V tem času smo se vrnili v normalne tire. Gradimo slovensko vojsko za mirnodobne namene. Prihaja tudi do reorganizacije območnega in pokrajinskega štaba. Območni se bo verjetno preselil iz Slovenj Gradca v Dravograd, v vojašnico Bukovje."

Tako je torej leto kasneje. Da bi le tako ostalo! Da bi mir obveljal in da bi ga bili deležni tudi drugi kraji po svetu.

Slavko Sušec

SPOMINI NA LANSKOLETNO VOJNO

Na Koroškem bo ob prvi obletnici desetdnevne vojne za Slovenijo, v kateri smo tudi Korošci imeli pomembno vlogo, vrsta spominskih slovesnosti. Osrednja prireditev bo 25. junija na Holmecu, kjer bodo odprli nov mejni prehod, slovenska policija pa bo na ta dan prvič proslavila svoj praznik (prej so ga proslavljali ob 13. maju, po novem pa je njihov dan 27. junij). Na Holmec bo predvidoma prišlo okoli 600 policistov iz vse slovenije, na otvoritveno slovesnost pa so vabljeni tudi vsi občani Koroške.

Slovenjgradčani bodo svoj občinski praznik obeležili ob 27. juniju, ko bo slavnostna seja občinske skupščine, pred občinsko stavbo pa bodo odprli pomnik padlih za severno slovensko mejo. Vsi padli v tej vojni so bili občani Slovenj Gradca, in domačinka, Akademka slikarka Naca Rojnik, je izdelala imenitno obeležje, ki simbolizira žalost za padlimi v vojni, daje pa tudi upanje za vnaprej.

27. junija bo na Holmecu še eno srečanje: pri karavli se bodo dobili tisti policisti in teritorialci, ki so sodelovali pri osvajanju tega mejnega prehoda.

Nekaj dni poprej, 20. junija, bo v gostišču Edlvajs pri Jožetu Krevhu na Bregu pri Mežici drugo srečanje družin in svojcev padlih slovenskih fantov ter vojnih invalidov. Tokrat na srečanju pričakujejo več kot sto udeležencev in mnoge vidne osebnosti iz slovenskega javnega in političnega življenja. Poleg Jožeta Krevha je organizator tega srečanja odbor za pomoč samostojni in suvereni Sloveniji, ki deluje v Berlinu, vodi pa ga gospod Anton Grobelnik.

- mp

DAN SLOVENSKE POLICIJE IN OTVORITEV MEDNARODNEGA MEJNEGA PREHODA HOLMEC

Dne 25. 6. 1992 ob 10,00 uri

1. Himna
2. Pozdrav predsednika skupščine občine Ravne na Koroškem
3. Slavnostni govor ministra za notranje zadeve g. Igorja BAVČARJA
4. Podeljevanje priznanj pripadnikom ONZ
5. Predajanje objekta s strani Kovinotehne (g. ILC - g. BAVČAR)
6. Prerez traku in polaganje venca k spominski plošči padlima policistoma Željku ERNOIČU in Bojanu ŠTUMBERGERJU
7. Ogled mejnega prehoda

V kulturnem sporedu bosta sodelovala Policijska godba in ansambel Strune izpod Pece.

PRAZNIKI NEKOČ IN DANES

Spremenil se je sistem in spremenili so se tudi prazniki. Ne samo republiški oziroma državni, tudi občinski se danes praznujejo drugače.

Občina Ravne je svoj občinski praznik že slavila prejšnji mesec. Kajti slavi ga 15. maja kot obletnico zadnjih bojev, ki so potekali na Poljani. Svoj praznik so obeležili s slavnostno sejo občinske skupščine v Kotljah, na kateri so podelili tudi občinska priznanja in nagrade. Dan prej, 14. maja, pa je bilo srečanje otroških in mladinskih pevskih zborov na Ravnah: "NASE PESMI NAJ DONIJO".

Slovenjgračani praznujejo svoj praznik 2. junija kot obletnico znamenitega boja Pohorske brigade v letu 1944 z nemškim okupatorjem pod Malo Kopo na Pohorju. Vendar letos praznovanje ni potekalo na ta dan, temveč kasneje, konec junija. S tem bodo združili praznik z obletnico osamosvojitve Slovenije, 25. junijem, obenem pa počastili spomin na tri padle Slovenjgračane v lanski vojni v Sloveniji. Ob tem bodo v njihov spomin odkrili spomenik - mater, ki objokuje svojega otroka. Stal bo v parku ob občinski stavbi. Ob občinskem

prazniku se bo v Slovenj Gradcu zvrstilo tudi nekaj kulturnih in športnih prireditev. Prošnje za financiranje že prihajajo na občino. Tako pripravlja orientacijski klub tekmovanje v teku, glasbena šola svojo vsakoletno predstavitev učencev, društvo invalidov pa bo imelo svoj občni zbor, kjer jim bo spregovoril tudi župan.

Dravograjčani praznujejo svoj praznik 4. julija. Posvečen je spominu na prve izseljence v Dravogradu, ki jih je okupator med drugo vojno poslal v Srbijo. Lani so imeli že pripravljen program praznovanja, pa je bila ravno tiste dni vojna. Letos še nimajo programa prireditev. Ve se le to, da bo 4. julija slavnostna seja občinske skupščine, kot je to povsod v navadi. Včasih so Dravograjčani prirejali v

času občinskega praznika koroško ohcet, sedaj pa je že dve leti ni bilo.

Radeljska občina praznuje svoj praznik 12. avgusta. Na ta dan oziroma v noči iz 12. na 13. avgust 1941 je Pohorska četa napadla okupatorsko orožniško postajo v Ribnici na Pohorju. Letos bodo praznik obhajali šele septembra, to pa zato, ker bodo takrat proslavljali tudi 850-letnico mesta oziroma trga Radlje ob Dravi. Program praznovanja še ni narejen, vendar bodo občinski praznik proslavljali le en dan, 850-letnico pa tako praznujejo skozi vse letošnje leto.

Kljub mnogim spremembam v naši družbi ostajajo datumi občinskih praznikov na Koroškem isti. V vseh štirih občinah so posvečeni dogodkom iz druge svetovne vojne. Čeprav so

ponekod pomisleki, večjih pobud za spremembe še ni opaziti. Vsaj v občinskih skupščinah, kjer o tem odločajo, ne. Kljub temu pa je v Slovenj Gradcu že opaziti razmišljanja, da naj bi bil občinski praznik posvečen spominu na padle v lanski vojni v Sloveniji.

Vsekakor pa se sedanje praznovanje občinskih praznikov razlikuje od onih v preteklosti. V socialističnih časih je bil to zelo pomemben dogodek, nabit z že rahlo bombastičnimi prireditvami. Obvezno je bilo odpiranje novih tovarn, cest, šol in drugih objektov, saj so s tem dokazovali uspešnost sistema. Zvrstili so se govori, po možnosti republiških politikov, na koncu pa še kakšna pojedina. Takrat je bilo tudi v navadi, kar niti ni bilo narobe, da so občino obiskale delegacije iz pobratenih občin.

Ravenčani so bili pobrateni s štirimi občinami, ostali pa s po eno.

Vsekakor včasih z izdatki za praznovanje občinskega praznika niso štedili. Danes, tudi zaradi krize, nekaj pa zaradi varčnosti, je praznovanje občinskih praznikov bolj skromno.

Tako smo leta 1985 slavili na Poljani

Slavko Sušec

ODPRTA VRATA SLOVENJ GRADCA - DRUGIČ

Za nami je letošnja desetdnevna prireditev ODPRTA VRATA SLOVENJ GRADCA. Letos so organizatorji ponudili širok program, ki žal ni bil v celoti realiziran. Rdeča nit vseh predhodnih in letošnje prireditve naj bi bila obrtno - sejemska dejavnost, z izvirno predstavitvijo obrti iz preteklosti. Žal nam letos za razliko od predhodnih prireditev niso ponudili niti blede sence tistega, kar smo pričakovali, zato sem se odločila za mnenja povprašati nekaj sodelujočih.

V letošnjo prireditev se je samoiniciativno vključil RADIO ALFA. Idejo organiziranja takimenovanega "sejemskega radia" je načelno podprlo tudi Turistično olepševalno društvo občine Slovenj Gradec, ki je organizator ODPRTIH VRAT. Na Radiu Alfa so prizadevno in z velikimi napori realizirali zastavljen projekt v sodelovanju z ODAJNIKI IN ZVEZAMI RTV SLOVENIJA. V sodelovanju s številnimi sponzorji in oglaševalci so kljub vsem oviram uspeli predstaviti sodobno vključevanje radijskega medija v tovrstne turistične in kulturne prireditve. Glavni in odgovorni urednik **Marko Zupancič** pa je ODPRTA VRATA SLOVENJ GRADCA v zaključnem programu ocenil takole:

"Šlo naj bi za dneve, ko Slovenj Gradec široko odpre svoja vrata za številne obiskovalce iz Slovenije in tujine ter tudi za svoje prebivalce. Mesto naj bi se predstavilo z vsemi svojimi čari, pestro sejmsko ponudbo, številnimi prireditvami, presečenjenji za obiskovalce, kulinaricnimi in sploh gostinskimi dobrotami in še čem. In kaj so organizatorji ponudili letos? Ambiciozen program, res da za te čase zastarel, ki je bil le deloma in včasih prav na silo realiziran, je imel to srečo, da se je vanj vključila tudi letošnja 9. mednarodna razstava domače in umetne obrti Alpe - Jadran 92.

Tako je vendarle vsaj za nekatere goste iz Slovenije in tujine obstajal oprijemljiv razlog za obisk našega mesta... Sicer pa se je klavmo že začelo. Prvi dan ODPRTIH VRAT je mesto pričakalo v povsem vsakodnevni podobi. Nikjer ni bilo videti enega samega plakata oziroma česar koli, kar bi morebitnim obis-

kovalcem vsaj bežno nakazalo dobrodošlico. No, tik pred zdajci so se prikazali plakati letošnje Razstave domače in umetne obrti, samo nekaj minut pred otvoritvijo razstave pa smo bili priča že kar paničnemu postavljanju drogov za zastave držav udeleženk, meni pa je ob prihajanju eminentnih gostov iz republike in države to početje delovalo povsem drugače..."

V PROGRAMU PRIREDITEV JE BILA TUDI RAZSTAVA ROČNIH DEL

To razstavo pripravlja vsako leto

jopice, otroška oblačila, čipkaste prtičke, kvačkajo zavese, namizne prte, prtičke in ovratnike ter vezejo prtičke z ornamentami in luknjičastimi vzorci. To pa so izdelki, ki se ne dajo narediti čez noč. Dejavnost ročnih del poteka celo šolsko leto in vsako leto je razstava bila nekakšen zaključek za šolsko leto. Letos so prireditve v okviru ODPRTIH VRAT SLOVENJ GRADCA predstavili za cel mesec, zato nismo utegnile pripraviti razstave. Kljub temu smo se odločile, da prikažemo svoja dela v Domu upokojevcev v Slovenj Gradcu od 13. do 15. junija. Upam, da bo prireditev ODPRTIH VRAT SLOVENJ GRADCA drugo leto

prireditev maksimalno pripravil, saj je bilo s strani organizatorja rečeno, da bo vse skupaj na zelo visokem nivoju in da bo veliko razstavljalcev. Na svoji stojnici sem med drugim razstavil amortizerje MONROE in povabil lastnika podjetja na ogled. Z mojo predstavitvijo je bil zadovoljen, nad sejmom pa močno razočaran.

Iz Avstrije smo v sodelovanju z AVTO RANČ iz Kühnsdorfa uvozili avto SEAT IBIZA, ki je bil razstavljen pred stojnico. Na ogled je prišel tudi Zdenko SAJEVEC, ki te avtomobile prodaja v Avstriji. Tudi on je bil zadovoljen z mojo predstavitvijo ter razočaran nad prireditvijo.

Samega sejma žal nisem imel časa opazovati, ker sem bil na milost in nemilost prepuščen samemu sebi. S KOMPAS HOTELOM POHORJE pa sem komaj uspel doseči, da obiskovalci prireditev niso parkirali na razstavnem prostoru. Rad bi povedal, da me v desetih dneh prireditve ni obiskal niti en predstavnik organizatorjev sejma. Odločil sem se, da v takšni obliki na sejmu ne bom več sodeloval. Preveč dela in truda, pa tudi denarja, sem vložil v to, da sem na koncu imel občutek, da razstavljam samemu sebi. Rad pa bi izkoristil priložnost in se zahvalil Radiu Alfa, ki je vseh deset dni predstavljal sejem in spremljal prireditve. Če tega ne bi bilo, bi vse skupaj bila še večja polomija."

Na konci naj dodam le to: Za dobro razpoloženje ob večerih sta poskrbela KOMPAS HOTEL POHORJE in GOSTILNA ULBNIK. Želela sem tudi pridobiti mnenje lastnice Gostilne Ulbnik, gospe **Marije Hosar**, pa mi je dejala: "Kdor molči, devetim odgovori."

Zuhra Al Hiasat
Foto: K.Valti

Sejem domače in umetne obrti je "rešil" prireditev

v času ODPRTIH VRAT Univerza za tretje življenjsko obdobje, vendar je letos odpadla, ker so mentorico **Francko Gorjanc** o začetku prireditve obvestili prepozno. Povedala nam je: "Na razstavo ročnih del se vsako leto od leta 1988 pripravljamo z veliko vnemo. Udeleženke izdelujejo pletene

bolje organizirana."

AVTO ALF

Trgovina z avto deli AVTO ALF se je v prireditve ODPRTA VRATA SLOVENJ GRADCA letos vključila drugič. Pripravila je stojnico na visokem nivoju, njen lastnik **Igor Horvat** pa pravi: "Letos sem se za

V LESNI SPET NOVI DIREKTOR

Odkar je Lesna organizirana na osnovi Zakona o podjetjih, ima že četrtega direktorja.

Konec leta 1990 je družbeno podjetje Lesna LIP, ki je istega leta ustanovila v stoprocentni lasti celo vrsto družb z omejeno odgovornostjo, zapustil dotedanji direktor **Mitja Horvat** in šel na pot novodobnih podjetnikov. Nasledil ga je **Peter Petrovič**, ki je pred tem opravil nekaj pomembnih poslovodskih nalog v Gorenju. Govorilo se je, da je v Lesni potreben nov veter in izkušnje, pa da je potrebno narediti tudi precej reda.

Petrovič je odstopil s položaja glavnega direktorja že po dobrih desetih mesecih, v zapleteni situaciji in na način, ki je sprožal kar nekaj vprašanj. Tedanji centralni delavski svet je takoj imenoval za vršilca dolžnosti direktorja **Bogomirja Rusa** iz Lesna TRADE in zahteval od vodstva, da nemudoma najde primernega kandidata za redno in normalno vodenje Lesne. To ni uspelo niti do danes, čeprav so bili kandidati že omenjeni tudi na sestankih poslovodnega sveta Lesne, pa tudi na organih upravljanja.

Rus je že dalj časa vztrajal na razrešnici, saj je po duši in svoji delovni praksi predvsem komercialist, kar se je izkazalo tudi v njegovem vzporednem angažiranju v TRADU ves čas, ko je bil na čelu Lesne. Pravzaprav mu je v. d. mandat potekel že 30. aprila, kakor je

na njegovo osebno zahtevo sklenila tedaj že skupščina podjetja Lesna LIP na zasedanju v začetku aprila. Tedaj so delegati skupščine poslušali tudi poročilo razpisne komisije za direktorja Lesne. Razpis ni bil uspešen, saj se nihče ni prijavil.

Da je šlo v zadnjem času za resne zadeve, pa tudi stiske zaposlenih v Lesni LIP, se da ugotoviti iz šestih zahtev, ki so jih ti delavci postavili na nedavnem zboru, ki ga je organiziral pristojni sindikat. Najprej so zahtevali rešitev vodenja, torej postopek in imenovanje direktorja. Seveda so zahtevali tudi plačo za april, saj je bilo že 29. maja. V isti situaciji so bili tudi delavci Lesna POSLOVNI INŽENIRING, katerih večina pa je itak doma, saj so trajni presežek.

No, devetega junija je bila sklicana skupščina Lesna LIP, in je s tem dnem razrešila gospoda Rusa kot v. d. glavnega direktorja Lesna LIP in po čudnem osebnem preverjanju in izrekanju imenovala za novega vršilca dolžnosti **Ernesta Miheljaka**, Rusovega kolego iz Lesna TRADE in njegovega pomočnika za finance v Lesni, ko je bil prvi človek.

Na videz je zdaj za nekaj časa spet vse v redu, saj je skupščina imenovala tudi razpisno komisijo in sprožila postopek za razpis in im-

enovanje direktorja za polni mandat. Menda je kandidat tokrat že znan in naj bi spet prinesel poslovno svežino v že kar utrujeno Lesno.

Ker pa v Lesni že dolgo gre tudi in predvsem za neformalno vodenje, za zmešnjavo med vodenjem in upravljanjem, je lahko tudi le tokrat vse skupaj le igra. Tako, kot je očitno igranje tudi marsikaj v zvezi s sklepi o trajanju v. d. mandata, za kar se menda zanima tudi pravobranilec samoupravljanja.

Stvari so lahko torej tudi še naprej odprte, saj je Lesna LIP predložila šele svoji zadnji skupščini nekakšen plan financiranja za prvo polletje (torej samo za

nazaj), da bi vsaj legalizirali situacijo v zvezi s tekočim financiranjem poslovanja. O strategiji v težkih gospodarskih razmerah in o vlogi ter odnosih med Lesno LIP in njenimi družbami, pa se že celo letošnje leto le dogovarjajo in so si menda vedno bolj vseskrbi.

To je težka naloga za novega direktorja, nemara pa tudi vprašanje za državo, ki je v Lesni LIP družbenik s sicer skromnimi 3 procenti. In treba bo s to nalogo pohiteti, dokler se Lesna ne razblini, dokler neformalno ne postane malo vredna in lahek plen za nekatere podjetniško uspešne ljudi.

d. l.

MERX TURISTIČNO GOSTINSKO PODJETJE KOŠENJAK DRAVOGRAD

vabi na

VEČERE DALMATINSKE KUHINJE V HOTEL KOŠENJAK DRAVOGRAD

od 18. do 21. junija, vsak dan od 18. ure dalje
Nudimo vam bogat izbor dalmatinskih jedi (ribje specialitete, lignji, hobotnica, škampi, školjke ...)

Za pristno mediteransko razpoloženje bo z zvoki lepih dalmatinskih pesmi poskrbel **DUO ZADAR** iz Zadra.
Jedi bomo stregli ob prijetni glasbi tudi na vrtu pod kostanji.

DNEVE PIZZ

V RESTAVRACIJO NA KLANCU (KAISER) v
trgu Dravograda

od 26. do 28. juninja

Izbirali boste lahko med šestnajstimi vrstami PIZZ (pizza Košenjak, Mediteran, Capricosa, Siciliana, pikant ...)
Za prijetno razpoloženje bo poskrbel **CITRAŠ BOBNIČ**.

VABLJENI !

polus

podjetje za izobraževanje Dravograd
prireja

POLETNO ŠOLO NEMŠČINE

od 17. do 22. 08. 1992

na Rimskem vrelcu

Šola je namenjena za učence in dijake od 14. do 18. leta. Delo s pomočjo audio - in video tehnike bo potekalo 6 ur dnevno v majhni skupini (do 12 učencev) s poudarkom na konverzaciji.

Cena 180 DEM vključuje: pouk, kosilo in učni material.

Prijave sprejemamo do zasedbe mest oz. najkasneje do 30. junija 1992.

Informacije po tel.: (0602) 83 - 452.

Naučimo se jezika sosedov !

KAJ JE NAROBE Z LESOM?

Tovarna meril iz Slovenj Gradca je svojo pot začela z izdelovanjem metrov, šolskih trikotnikov in ravnil, šolskih tabel, vsem znanim deskam za rezanje mesa in podobnimi lesnimi izdelki. In kolikor je v dobrih letih že bilo dobička, so ga zelo malo vložili v to matično proizvodnjo. Direktorji so vodili drugačno politiko: širitev proizvodnje. Tako so v Pamečah ustanovili dva nova obrata, takrat še tozda: Plastiko in Kovine. V času razcveta računalništva so sredstva vložili v računalniško podjetje Kopa. Matična proizvodnja lesnih izdelkov je ostala v podjetju Les. Pred dvema letoma so se vsa ta podjetja osamosvojila in začela samostojno poslovanje. Skupne službe so postale Poslovni inženiring in zanje opravljajo še nekatere posle, kot so računovodstvo, pravna služba...

Kakorkoli že poslujejo ostala podjetja: Kopa dobro, Plastika in Kovine malo manj, najslabše v tem trenutku gre Lesu. Kaj lahko se zgodi, da bo ravno to matično podjetje, iz katerega so vsa ostala izšla, prvo propadlo. To delavce Lesa poleg težav, ki jih imajo, še dodatno žalosti. Pomoči pa od ostalih podjetij ne morejo pričakovati, saj so se le ta zaradi slabe situacije v Lesu odrekla imenu Tovarna meril.

Kaj se pravzaprav dogaja v tovarni Les?

Ivan Lužnik, delavec v obratu metri - kot on pa misli večina delavcev - pravi, da so za slab položaj tovarne krivi direktorji, ki so prihajali v tovarno samo zato, da so si nabrali čim več denarja, potem pa odšli. V marsičem to tudi drži. Nekdanji generalni direktor Franjo Znidar je potem, ko je odšel iz Tovarne meril, ustanovil svoje podjetje v Avstriji...

Sedanji vršilec dolžnosti direktorja Les-a Andrej Tretjak pravi, da so se težave začele v času Markoviča, torej leta 1988. Tovarna Les namreč skoraj vse izdelke izvozi na zahodne trge. Ko je bil pred leti devizni tečaj ugoden, so dobro poslovali.

Kasneje pa je tovarno dotokla še zgrešena naložba. Lahko bi ji rekli zadeva Kerin. Tovarna meril, takrat jo je vodil Znidar, je namreč kupila v Avstriji proizvodno linijo za reciklažo poliamidnih odpadkov. Te stroje je prevzel obrtnik iz Kamnika Jože Kerin in se s pogodbo zavezal, da bo stroje odplačal z mesečnimi odplačili po 1,8 milijonov šilingov. Toda plačeval je samo tri mesece. Tako je ostal Lesu dolžan 3 milijone mark, ki pa jih Les tudi preko sodišča - tožbo so vložili leta 1990 - ne more izterjati. Garancijo za nakup tega stroja pa je Tovarna meril dobila od Koroške banke v Slovenj Gradcu, ki stroj odplačuje Avstrijcem. Zaradi tega je banka pobrala ves denar z žiro računa tovarne

Les in račun zablokirala.

Čeprav zadeva Kerin nosi svoje posledice, pa v podjetju Les tudi sicer ne gre. Zadnja leta se nenehno menjavajo direktorji. Tako so lani delavci odslovili direktorja Mitjo Jurjeca. Zavoženo podjetje je za njim 24. junija lani prevzel Andrej Tretjak kot v. d. direktor. Toda po letu dni delavci tudi z njim niso zadovoljni. Sicer pa, kako naj bi bili, in to Tretjak tudi razume, saj že nekaj let prejemajo zelo nizke plače, mnogi le zajamčene, ki trenutno znašajo 11.400 tolarjev. Kljub vsemu je v tem letu dni Tretjak ponovno vzpostavil

neuspeh pa vidi v nastanku Neodvisnega sindikata v tovarni (Svobodni je obstajal že prej), ki je popolnoma zrevoltiral delavce, tako da ni več zaupanja med vodstvom in delavci. Brez tega pa ni možno poslovati, saj, kot pravi Tretjak, ne more tujemu partnerju obljubiti dobave, ker ne ve več, če bodo delavci delali ali stavkali.

Neodvisni sindikat in njegov predsednik Stojan Prošev misli seveda drugače. Njegov cilj je zaščititi delavca in doseči dostojne plače. Teh pa v tem letu ni bilo.

Ali bo les šel v finalno predelavo?

poslovne stike z nekdanjimi kupci in jih prepričal, da bo Tovarna meril oziroma Les ponovno solidno poslovala. Sicer pa pravi, so njihovi izdelki od nekdanj kvalitetni in nikoli ni bilo reklamacij. Čeprav se Andrej Tretjak svojega dela lotil z vso gorečnostjo - v letu dni je bil samo dva dni na dopustu - in čeprav zaupa v izdelke Lesa, ki jih je Zahod željan, je po letu dni doživel neuspeh. Predvsem mu ni uspelo iztožiti Kerina, za kar pa ni kriv Tretjak, temveč nemogoč sodni sistem, ki ga imamo. Kot drugi vzrok za

Kot zadnje rešilno bitko je vodstvo Lesa najelo podjetje Vis a vis iz Ljubljane, da jim je izdelalo sanacijski program. Zanj bodo plačali 12.000 mark. Osnovni problem pri sanaciji Lesa pa je, da ni več sam svoj lastnik, kajti velik del oziroma vsi deli (stavbe in stroji) so pod hipoteko. Skratka, podjetje je zadolženo, in to kar za 160 milijonov tolarjev. Tako je za sleherno spremembo potrebno soglasje upnikov: Koroške banke iz Slovenj Gradca, Slovenske investicijske banke, ABC Pomurke...

Podjetje Vis a vis je kljub vsemu predlagalo rešitev: proizvodnja metrov naj preide v novo podjetje Copes in začne na novo. Kajti hipoteko nad metri ima Poslovni inženiring, eno od podjetij Tovarne meril, in z njimi bi bil dogovor verjetno lažji. V Copesu bi našlo zaposlitev 93 delavcev. Toda delavci na tako rešitev ne bi pristali, saj so se bali, da jih bo ostalih 110 ostalo na cesti.

Poleg težav s sanacijo pa Les čaka še ena težava. Ostal bo namreč brez direktorja. Andreju Tretjaku se namreč v. d. direktorstva izteče 24. junija in ker ni soglasja, ga delavski svet ne bo več potrdil. Kajti pri razpisnih pogojih je Neodvisni sindikat zahteval višjo izobrazbo, medtem ko je Tretjak tehnolog, torej s srednjo izobrazbo. Pa tudi sicer tudi Tretjak sam ne želi ostati direktor in se na razpis sploh ne bo javil. Tako menjavanje direktorjev pa že tako slabo stoječemu podjetju ne more prinesiti rešitve. V letu dni si direktor ravno pridobi poslovne partnerje in zaupanje in novj bo lahko začel spet na novo. Če bo sploh prišel, saj se na prvi razpis ni nihče javil.

Neodvisni sindikat računa na pomoč občine, kar je pa lahko le iluzija, saj je vprašanje, kaj lahko in kaj je pripravljena občina tu pomagati.

Delavci Lesa so vsekakor v hudi zagati: upajo sicer lahko, da bodo našli dobrega direktorja, da jim bo občina pomagala, da bodo našli program za sanacijo in ga uspešno izpeljali, toda to je le upanje. V realnosti pa se pravzaprav odločajo med dvema možnostima: delati še naprej za nemogoče nizko plačo, pa vendarle vsaj imeti službo, ali pa se odločiti za stečaj. Ta pa pomeni brezposelnost.

Ne prva ne druga možnost ni ugodna.

Slavko Sušec

Foto: F. Jurač

ŠOLA, KI BO LAHKO IZOBRA- ŽEVALA ZA 21. STOLETJE

Na prevaljski osnovni šoli je bil po lanskem oktobru, ko so odprli prizidek, v petek, 12. junija, spet eden pomembnejših dogodkov. Odprli so računalniško učilnico, ki jo jim je z osebnimi računalniki opremila Zavarovalnica Maribor. Šola je ob tej priložnosti pripravila prijetno slovesnost, ki so se je med drugimi udeležili predstavniki Zavarovalnice Maribor in ravskega Izvršnega sveta. Ta ima poleg šole in seveda zavarovalnice velike zasluge za to pridobitev.

REKLI SO:...

Franc Štrekelj, mentor računalniškega krožka na šoli:

"Do zdaj smo imeli le dva SPECTRUMA, odslej bo neprimerno boljše delati. Najbolj vesel so seveda otroci, ki so že celo leto spraševali, kdaj bomo dobili nove računalnike."

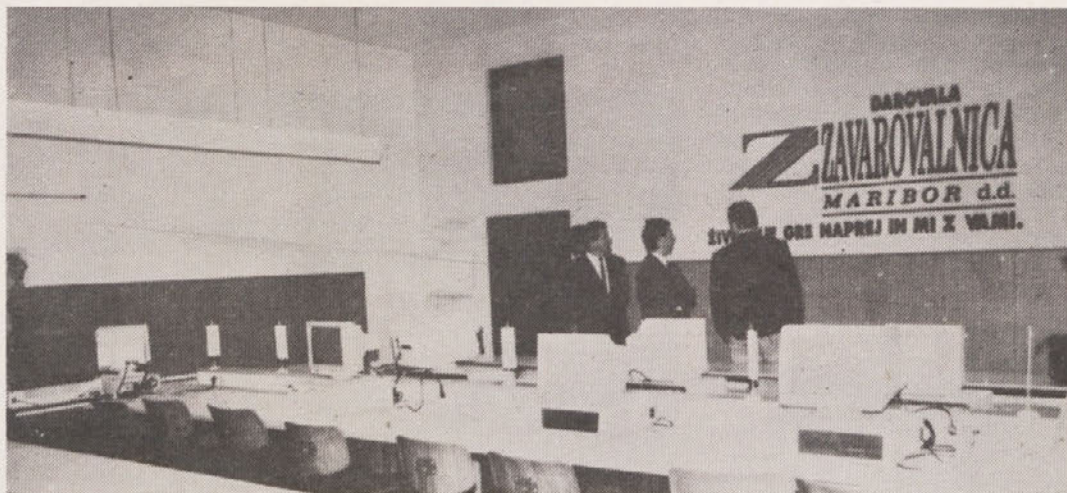
Ivan Kušnik, ravnatelj:

"Ker smo bili vsa leta zavarovani pri Zavarovalnici Maribor, smo računali, da bi nam lahko pri opremljenju računalniške učilnice priskočila na pomoč. Res nam je, in se ji za to zahvaljujemo."

Marjan Berložnik, podpredsednik ravskega Izvršnega sveta:

"Koroška ima vsa leta pozitivne izkušnje z delom Zavarovalnice Maribor in prepričan sem, da bomo tudi v prihodnje dobro sodelovali. V imenu IS se zahvaljujem za veliko pridobitev na prevaljski šoli."

Boris Fajfar, pomočnik generalnega direktorja Zavarovalnice Maribor:

Računalniško učilnico je darovala Zavarovalnica Maribor

"Nabava opreme za prevaljsko šolo je ena od naših oblik sodelovanja z občani, saj je naš interes, da se jih čim več seznanji z našo zavarovalnico, tudi mladina. Upam, da bo učencem učilnica koristila in da bo učiteljem v pomoč."

Učenka na proslavi:

"S to učilnico bo naša šola lahko izobraževala za 21. stoletje."

Helena Merkač

DAS KÄRNTNER MAGAZIN

IHR ALPEN-ADRIA-JOURNAL

ÖSTERREICH / KÄRNTEN

ITALIEN

SLOWENIEN

Želite navezati poslovne stike s tujino, bi morda radi privabili tuje goste, ali pa imate za njih svoje izdelke?

Mi vam lahko pri tem pomagamo.

Pišite nam in obiskal Vas bo naš zastopnik.

Verlagpostamt: 9020 Klagenfurt

Redaktion, Verwaltung und Anzeigen: Waagplatz 7/III (Geyerschütt)

Tel.: (0 46 3) 54 6 45, Fax: 54 6 45-1

Slovenski poklicni gasilci so si za 10. jubilejno srečanje izbrali Ravne na Koroškem

V PARADNI DISCIPLINI NAJBOLJŠI DOMAČINI

Ekipo so sestavljali štirje tekmovalci. Položiti je bilo treba tako imenovano B vodo, po kljukasti lestvi se povzpeli na štiri metre visok stolp, od koder je bilo treba rešiti ponesrečenca. To delo sta opravila dva tekmovalca, preostala dva pa sta ponesrečenca na nosilih odnesla do ciljne črte.

Takšen bi bil v skupih besedah opis gasilske discipline na 10. delovnem in športnem srečanju slovenskih poklicnih gasilcev, ki je potekalo na Ravnah na Koroškem. In v tej paradni disciplini se je med 12 ekipami poklicnih gasilcev iz vse Slovenije najboljšo odrezala domača ekipa, ki je to zahtevno nalogo opravila v 49 sekundah, druga ekipa pa je bila iz Ljubljane, ki je dosegla že precej skromnejši čas, to je 57,50 sekund. Slovenski gasilci so se pomerili še v plavanju, nogometu in kegljanju. Tudi v plavanju in kegljanju je bila ekipa poklicnih gasilcev podjetja Zaščita iz Železarne Ravne odlična, saj je v obeh disciplinah osvojila drugo mesto (v kegljanju posamezno pa sta ravenčana Jože Gruber in Slavko Paar bila drugi in tretji). Če bi na tem delovnem in športnem srečanju izbrali tudi najboljšo ekipo v celoti, potem bi tudi ta lovorika ostala na Ravnah. Sicer pa so organizacijo izvrstno izpeljali delavci podjetja Zaščita (pohvala gre direktorju Bojanu Krajncu, predsedniku or-

ganizacijskega odbora Benu Kotniku in vodji tekmovanja Francu Rotarju), ki so kljub dopoldanskemu

nalivu poskrbeli za dobro počutje gostov iz vse Slovenije.

Na Ravne je prišlo skupaj okoli

250 poklicnih gasilcev iz enot Ljubljana, Kranj, Celje, Sežana, Nova Gorica, Maribor, Jesenice, Lendava, Novo Mesto, Ajdovščina, Krško in gostitelji iz Raven, kot opazovalci pa so sodelovali še gasilci iz Postojne. Prihodnje srečanje bo v Lendavi, na Ravnah pa so poklicni gasilci opozorili na nedorečenosti, s katerimi se srečujejo v novi državi Sloveniji. Ne gre pozabiti, da so poklicni gasilci sedaj državni uslužbenci, saj sodijo pod resor obrambnega ministrstva. Predvsem pa so problemi s kolektivno pogodbo (na Ravnah ali v Lendavi teh problemov ni, ker so gasilci del podjetij, drugod pa so organizirani v javni zavod) in v času trajanja tega srečanja so poklicni gasilci v Kopru zaradi neizpolnjevanja kolektivne pogodbe tudi stavkali in jih na Ravne razumljivo ni bilo.

(pet)

Foto: Franc Jurač

Gasilska disciplina je bila gotovo najbolj zanimiv del letošnjega 10. srečanja slovenskih poklicnih gasilcev na Ravnah

Gasili so po vsej naši Koroški

Vuzeniško prostovoljno gasilsko društvo je proslavilo svoj visoki delovni jubilej - 100 letnico obstoja in predvsem vseskozi uspešnega dela.

Korenine gasilstva v tem kraju segajo že v leto 1864, ko so se ljudje sami nekako pripravili na "požarno brambo". Najprej so zgradili orodišče v Spodnjem trgu, kasneje z dokupi opreme in orodja gasilski dom v Zgornjem trgu. V šestdesetih letih je zrasel velik, za res lep gasilski dom, ki je še danes v ponos kraju in služi številnim, tudi kulturnim dejavnostim Vuzenice.

Kot rojstno leto štejejo maj 1892, ko jim je takratni cesarski Dunaj potrdil Pravila.

Bilo bi kar za celo knjigo zanimivosti! Res imajo ti Vuzeničani kaj pokazati, se

imajo s čim pohvaliti iz svoje preteklosti. Že leta 1929 so si kupili tovorni gasilski avtomobil, leta 1903 so pomagali gasiti goreči Slovenj Gradec, leta 1924 so pomagali gasiti velik požar kovačij na Muti in še kasneje, leta 1947 velik požar, ki je skoraj uničil Muto, pomagali so gasiti požare v Mežiški dolini in vrsto požarov v domačem okolju...

V okviru tega društva, torej v Vuzenici, je bil spisan prvi "Gasilski katekizem", napisan leta 1934 izpod peresa takratnega načelnika Korotanske gasilske župe, gospoda Josipa Mravljaka. Pa še in še bi se dalo pisati

za knjigo spominov, vzponov in padcev, vendar nikoli pod kritično točko.

Že leta 1924 so imeli svojo gasilsko godbo, vodil jo je Niko Vinšek, leta 1950 so jo ponovno oživili in registrirali, in je danes ena redkih pravih gasilskih godb, tudi na dostojni umetniški ravni!

Vmes pa veliko skrbi za požarno varnost, za preventivo kraja, za nabavo nove sodobne gasilske reševalne tehnike, za vzgojo mladih gasilcev in navajanje ljudi za protipožarno varnost. Nasledniki svojih kleni dedov so!

K. Valtl

WHAT'S UP?

Ameriški rock veteran in kontraverznejš Frank Zappa že dolgo boleha za rakom. Te dni so prišle v javnost ohrabrujoče novice o uspešni operaciji in okrevanju. Zato za 27. september 1992 napoveduje koncertni vrhunec na Dunaju in sicer v hiši Eiuener KONZERTHAUS. Skupaj z orkestrom Wiener Esemble Moder bo Frank Zappa bo krstno izvedel novo genialno stvaritev "The Yellow Shark".

V okviru 33. JAZZ FESTIVALA v LJUBLJANI, ki se počasi bliža koncu, bo konec junija in v začetku julija vroče. Vročje v smislu izvajalcev, ki so po večini sama znana imena. 29. junij gostuje v Križankah legendarni kitarist Al Di Meolla, ki je sodeloval že z mnogimi rock in jazz zvezdami. Kritiki ga uvrščajo v prvo ligo klasičnih kitaristov. Torek, 30. junija '92, prav tako v Križankah ponovno formirana jazz rock skupina Brecher brothers, ki je menda boljša, kot kdajkoli prej.

Petek, 3. julija, ob 20. uri pa veliki finale 33. JAZZ FESTIVALA. Gostuje GILBERTO GIL s svojo skupino. To bo vroč plesni večer brazilske folk - pop glasbe in skoraj prepričan sem, da bo kar nekaj ljudi tudi iz naših krajev prisotnih na tem redkem koncertu. Gilberto Gil se namreč zelo redko pojavlja v Evropi, zato je zanimanje za ta koncert zelo veliko. Za vse tiste, ki pa takšne zvrsti glasbe ne poslušate, pa še dva datuma koncertov na Dunaju. 3. julija 1992 bodo na Pratu gostovali že kar malce pozabljeni Dire Straits, 16. julija pa še Genesis. Oba koncerta sta dober povod za dopust (čeprav samo za kakšen dan) na Dunaju.

D. Kašnik

V svetu glasbe se te dni dogaja kaj malo zanimivega. Omeniti velja pariški koncert Gunsov v začetku meseca, na katerem so nastopili tudi posebni gostje Jeff Beck, Lenny Kravitz in člana skupine Aerosmith Jo Perry in Steven Tyler. Preigravali so hite, kot je Lennyeva "Always on the run", pravijo, da so se imeli super. Po odzivu publike, ki je norela, sodeč, jim lahko verjamemo.

Lenny Kravitz pa se drugače trenutno ukvarja z novo ploščo francoske zvezdice Vanesse Paradis. Tako nad LP-jem, kot tudi nad Vanesso je navdušen kaj bo nastalo, bomo pa še slišali.

Na novem singlu skupine Incognito "Change" igra orglice sam Stevie Wonder, 3. singl ameriških Pearl Jam pa se imenuje "Jeremy" in že pleza proti vrhovom top lestvic.

Rod Steward je (že četrtič) postal očka. Tokrat je mamica njegova mlada žena Rachel Hunter, ki se je odločila, da bo sinu dala ime Rene. Rod pa poleg tega, da se ukvarja s svojo mlado družinico, pripravlja tudi material za novo ploščo, ki naj bi izšla še letos.

Tudi Lionel Ritchie se vrača. Po petih letih premora je tu njegova zbirka največjih uspehov. Na plošči so tudi trije novi singli, prvi, ki je izšel, se imenuje "Do it for me".

B. Godec

WIRTSCHAFT IST TOT

Gospodarstvo je mrtvo - naskov prvega singla s plošče Kapital, v svetu naše najbolj znane skupine LAIBACH. Plošča je izšla pri založbi aamute Records, in sicer v vinilni obliki kot dvojni album in pa

enojni CD. Posneta je bila v domačem studiu Reichstag. Laibach so ostali Laibach in tako poslušalce tudi v Kapitalu bombardirajo z lepljenko najrazličnejših stilov in zvrsti glasbe. V množici

zvokov se na površje pre-bija rap, techno oz. house in še druge glasbene oblike, ki trenutno tvorijo popularno glasbo, ali kot pravijo sami - ZVOK ČASA.

Tematsko se Laibach nahaja nekje med Vzhodom in Zahodom, le pristop k glasbi in besedilom je modernejši oz. aktualnejši.

Trenutno se nahajajo na evropski turneji, julija pa pojdejo na ameriško - kanadsko tur-

nejo s sedemnajstimi nastopi.

Tisti, ki ste do sedaj imeli radi Laibach, ga boste imeli tudi po albumu Kapital in pa še za nove fane oz. otroke socializma bo prostora.

P. S. Ob prvem singlu s plošče Kapital WIRTSCHAFT IST TOT se mi je utnila prav kontraverzna ugotovitev. Dejstvo je, da do Laibach najbolj znan slovenski iz-

vozni artikel (vsaj kar se tiče glasbe), zato bo promocija Slovenije v smislu Gospodarstvo je mrtvo prav po meri Slovencev in odraža jasno sliko stvarnosti, v kateri se pač trenutno nahajamo.

Darko Kašnik

LESTVICA 5 NAJ, NAJ, NAJ DISKOTEKE ATTASCHE

1. Mr. Big - Just take my heart, all
2. Sheakespear's sister - Stay
3. Ringo Star - Weight of the world
4. Eric Clapton - Tears in heaven
5. Wet Wet Wet - Good night girl

Nagradno vprašanje:

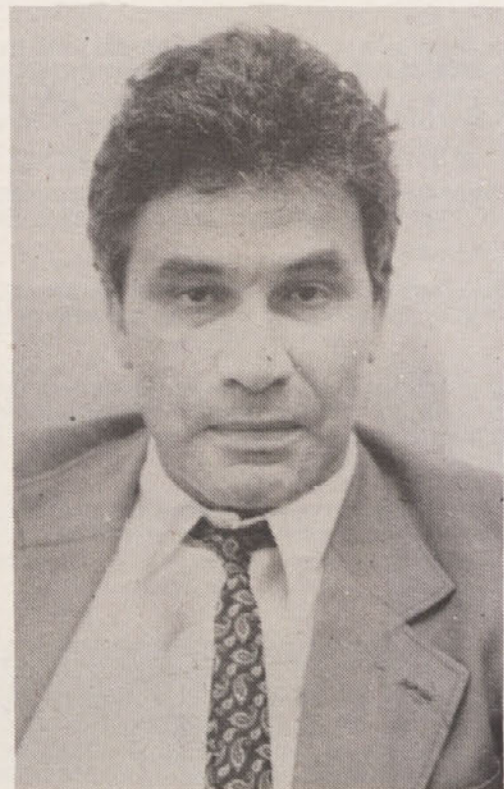
Koliko znaša vstopnina?

Nagrada: Buteljka v discu ATTASCHE.

DELOVNI ADI

Tovariš Adi Cigler, župan ravske občine, je tačas gotovo med najbolj zasadenimi vodilnimi

možmi na Koroškem. V službi ima dela preko glave, z županstvom ima velike težave, kajti voditi mora skupino nediscipliniranih "lenuhov" (izraz gospe A. Sekavčnik), ki le redko zberejo toliko moči, da je skupščina sklepčna.

Tovariš Adi Cigler pa je postal tudi predsednik Sveta koroških občin, in tako je prevzel še eno delo več. Pa ne samo to: tovariš Adi je tudi predsednik organizacijskega odbora evropskega prvenstva v sedeči odbojki, kjer ni le formalni predsednik z nageljčkom v gumbnici, temveč tudi pravi garač, kajti iz republike je potrebno izpuliti veliko denarja. Resnično delovni tovariš Adi.

ZADOVOLJNI PLANINCI

Končno so zadovoljni tudi dravograjski planinci. Občinska vlada se je omehčala in jim ponudila karavlo na Košenjaku v najem za dva tisoč tolarjev. Tako bo tudi dravograjsko PD dobilo svoj planinski dom. Še bolj pa so z dediščino jugoslovanske armade zadovoljni tisti, ki so dobili vojaška stanovanja. O tem, kdo in kako jih je dobil, pa nekaj več v bližnji prihodnosti.

ČERU ŠPITALSKI

Znani slovenjgraški obraz Janko Čeru - Špitalski, šef slovenjgraške bolnišnične kuhinje, je obesil jagersko kariero na klin. Po dveh letih lovstva mu namreč ni uspelo ustreliti kakšne prave divjačine in lovska družina mu je ob zaključku leta na lovski skupščini podelila plastične roge.

Nekaj podobnega se je zgodilo tudi z nekim dohtarjem v taisti bolnišnici, katerega imena pa zaenkrat ne bomo izdali. Plastične roge pa so za vsakega jagra kajpada največja sramota, zato se je Čeru odločil, da bo poslej rajši lovil kaj drugega...

SPAR 2

Franc Rotar, prvi gasilec Koroške, si je na občini Ravne že naročil novo avtomobilsko tablico. Ker mu je gospod Franc Kušej velik vzornik in popoldanski delodajalec, se je Franc R. menda odločil za tablico SPAR 2. S tablico SPAR 1 se namreč že vozi Kušej, podelili pa so mu jo prijatelji ob njegovem praznovanju abrahama.

ČAJANKA

Ob letošnjem spominjanju prve obletnice vojne za severno koroško mejo bo več slovesnosti, kar lahko preberete tudi na drugih straneh vašega priljubljenega časopisa. Iz dobro obveščenih virov pa smo zvedeli, da se bodo teritorialci zbrali tudi v gostišču gospoda Kozlerja na Holmecu, kjer bodo imeli čajanko kot lep spomin na lanskoletno dogajanje na tem mejnem prehodu.

UKREPI IN LOGIKA

Ali pomeni znižanje stroškov reprezentance v ŽR za 50 % tudi polovični delovni čas za svetovalce in poslovno sekretarko generalnega direktorja?

V ŽR so pred leti samokritično delili krivdo za slab položaj takole: 50 % objektivne razmere, 50 % lastne slabosti. Danes generalni direktor deli krivdo na vlado republike in občine, na direktorje, ki jih je imenoval sam, na delavce in uslužbence. Ali je mogoče, da za sedanje stanje samo generalni direktor ni kriv niti pol %?

Generalni direktor ŽR je za neuspelo proizvodnjo nad normativom zagrozil vodjem delovnih procesov z denarno kaznijo in z razporeditvijo na čakanje ali z delom v proizvodnji.

Ali je torej po mnenju generalnega direktorja delo v proizvodnji kazen? Mar bomo odslej smeli reči, da je v ŽR zaposlenih nekaj tisoč kaznjencev, nekaj sto pa jih doma za kazen čaka na - kazen?

Vročja želja vsakega pravovernega muslimana je, da vsaj enkrat v življenju obiše sveto mesto Meko, saj sme potem pred svoje ime postaviti častni naziv "hadži" (romar). Enako kot muslimane v Meko vleče direktorje ŽR v ZDA. Ni sicer jasno, zakaj, tudi ŽR od tega doslej ni imela blaznih koristi, pa vseeno.

Ker sicer izredno varčni generalni direktor ŽR še ni izdal ukrepa, ki bi ta potovanja npr. prepolovil, število čezoceanskih hadžijev raste.

Prvi železar: "Ali veš, kaj imata skupnega Peterle in Kokalj?"

Drugi: "Nič, saj sta vsak v svoji stranki."

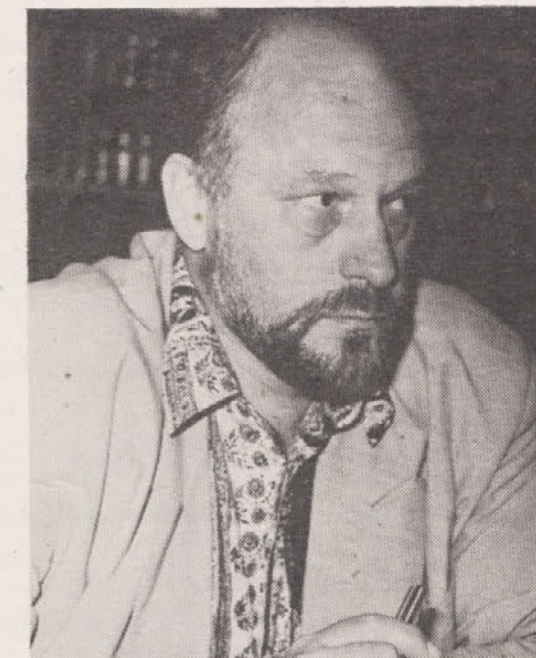
Prvi: "Pač: nobeden ne ve, kdaj je treba odstopiti."

POŠASTNO II

"Pošastno", je nemara nekajkrat kriknil tudi gospod Ernest Blatnik, prvi mož prevaljske komunale, ko mu je strankarski kolega Andrej Kokalj, sicer tačas še direktor ravske železarne, nenehno metal pred nos, da je komunala kriva, da je Petrol zaprl pipice zemeljskemu plinu.

Blatnik, nič dolžen, nič kriv, je požiral očitke iz za fabriškega plota, dejansko pa problem tiči drugje, v 600 milijonih fabriškega dolga do Petrola, in dolg komunale do fabrike je le kaplja v morje. Sicer pa: komunali dolgujejo za plin tudi tisti občani, ki so zaposleni v taisti Železarni Ravne.

V davnih časih, ko smo imeli še takoimenovano rdečo oblast, je med strankarskimi kolegi veljalo večje tovarništvo, sedaj pa se Blatnik in Kokalj, oba Bavčarjeva demokrata, jezno opazujeta preko plinskega polja.

RAVNATELJ STANKO

Stane Osojnik, doktor telesne vzgoje, član ravske občinske vlade, član uredniškega odbora komercialnega mesečnika Profit, do nedavnega pomočnik znane ravnateljice Katice Karađa na ravnem šoli Koroški jeklarji, se je na eni od sej ravske vlade zavzel, da

bo treba počasi razmišljati o popolni osemletki v Kotljah. To je kraj, ki se hitro razvija in kamor se iz pravih Raven seli tamkajšnja tehnična (nekaj malega tudi humanistična) smetana, med njimi tudi gospod Osojnik. Po prizadevanjih gospoda Osojnika so mnogi že

pričeli razmišljati, da se nemara mladi mož zavzema za novo šolo zato, da bi tamkaj postal ravnatelj.

Vendar je gospod Osojnik postal ravnatelj že desetletje poprej, zaenkrat pač na Osnovni šoli Prežihovega Voranca. Treba je dodati, da je

dobil med štirimi kandidati absolutno največ glasov v kolektivu (nekateri so se proslavili z enim samim glasom) in potemtakem članstvo v občinski vladi za področje šolstva ni na to prav nič vplivalo. Pa vesele počitnice.

PRIŠLO JE NA DAN

V nogometnem srečanju med radeljskimi direktorji, ki so imeli rahlo policijsko podporo v napadu in varovanju in bivšo slovensko vlado, je Radeljčanom v začetku kazalo presneto dobro.

Toda! Pri rezultatu 3:1 je prvi slovenski golman, g. Igor Bavčar, skical taktični posvet. Za varno okolje je tokrat poskrbel minister za zakonodajo g. Lojze Janko.

Ko je bil rezultat 5:3, tokrat v korist "vlade", so posvet skicali Radeljčani. Kot vidite na sliki, je obrambni minister "posvet" budno spremljal od strani, Lojze Peterle pa jim je celo svetoval, kako taktično zaigrati, da bodo gledalci zadovoljni z njihovo igro in da bodo kljub temu uspeli izgubiti. Končni rezultat je bil neodločen 7:7.

V tenisu je bila igra izgubljena že vnaprej. Obrambni minister in komandant slovenske TO sta bila taktično premočen par za radeljskega direktorja Franca Žaucerja in Slavka Komšeta.

Torej, zmagala sta general Janez Slapar in prav tako Janez Janša.

PROIZVODNO IN TRGOVSKO PODJETJE PREVALJE
TRGOVINA Z GRADBENIM MATERIALOM - NA FARI PREVALJE
TEL.: (0602) 33-001, 33-002
ŽIRO RAČUN SDK RAVNE: 51830-601-20171
d.o.o. ZASEBNO DRUŽINSKO PODJETJE BERLOŽNIK

POZDRAVLJENI!

GRADITE ALI ADAPTIRATE VAŠO HIŠO ALI STANOVANJE?
PRIDITE V NAŠO TRGOVINO Z GRADBENIM MATERIALOM NA FARI
PRI CERKVI NA PREVALJAH IN SE PREPRIČAJTE O VELIKI PONUDBI
IN NIZKIH CENAH.
- OKNA "IZOLIR" IN POLKNA
- FURNIRANA VRATA "SUMO" V RAZLIČNIH IZVEDBAH IN FURNIR-
JIH
- VHODNA VRATA

SPECIALNA PONUDBA!

PARKET - KLASIČNI IN LAMELNI HRAST, BUKEV, JESEN
SCHIEDEL DIMNIKI:
KLINKER PLOŠČICE
IZOLACIJE - STEKLENA VOLNA
ALU PLOČEVINA
VODOVODNI IN TOPLOVODNI INSTALACIJSKI MATERIAL
MARMORNE OKENSKE POLICE
NA KRATKO:

PRI NAS DOBITE VSE ZA VAŠO HIŠO

BREZ POPUSTOV SMO VSEENO NAJCENEJŠI!

POKLIČITE NAS:
(0602) 33-001 ALI 33-002

**VAŠA TRGOVINA JE TRGOVINA Z GRAD-
BENIM MATERIALOM "MEŽA" D.O.O.
PREVALJE**

ZAVAROVALNICA
M A R I B O R

POSLOVNA ENOTA SLOVENJ GRADEC
(Avtobusna postaja)

Tel.: 0602/41-595, 41-813

PREDSTAVNIŠTVO:

- RADLJE OB DRAVI, Tel.: 0602/71-941
- RAVNE NA KOR., PREZIHOVA UL. 24,
- Tel.: 0602/21-346
- DRAVOGRAD, TRG 4. JULIJA, Tel.: 0602/83-071

**V 365 DNEH JE LAHKO SAMO EN
DAN NESREČEN.
NE PUSTITE SE PRESENETITI!**

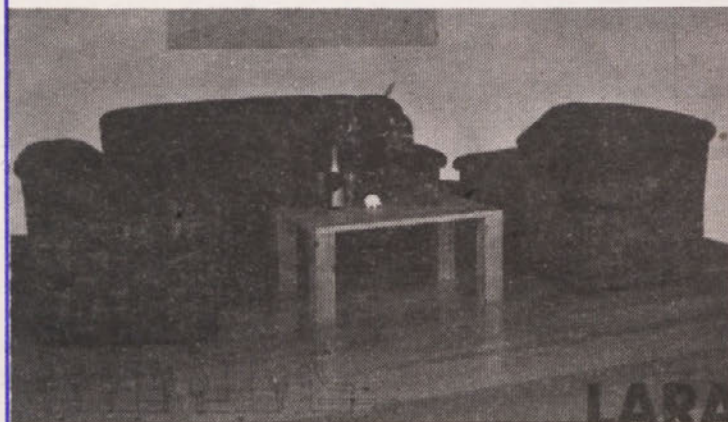
**ŽIVLJENJE GRE
NAPREJ IN MI Z VAMI**

UGODNI POPUSTI:

15% pri nakupu sedežnih garnitur ANA,
KOPA, LARA, PARTNER, LUCIJA,
ANDREJA, SATURN, IRIS

15% pri nakupu troseda TULIPAN,
vzmetnic in ležišč ter sedežnih garnitur
v usnju

VSAK DAN OD 9. DO 16. URE, OB
SOBOTAH OD 8. DO 13. URE

NOVA
OPREMA

TEPPSA d.o.o.

IZDELAVA PREHRAMBENE
EMBALAŽE IN STORITVE
SL. GRADEC Tel. 44-06

Izdelava prehrambene embalaže
zunanja, notranja trgovina - zastopstva
zaključna gradbena dela

TEPPSA d.o.o.

Heroja Vrunča 8, Slovenj Gradec
Tel. 0602 - 44-065

30 LET KOROŠKEGA RADIA

Proslavljanje 30-letnice Koroškega radia je v dneh okrog 10. junija, takrat je bila namreč leta 1962 prva uradna oddaja, doseglo svoj vrhunec. V petek, 5. junija, je bil v slovenjgraški športni hali slavnostni koncert, na katerem je zaigral plesni orkester RTV Slovenija po vodstvom Jožeta Privška, s solistkami Marjano Deržaj, Ditko Haberl in Ireno Vrčkovnik. Skoraj tisoč poslušalcev pa je nav-

stavi si je mogoče ogledati radijsko tehniko iz različnih obdobj, odprta pa bo do konca oktobra letošnjega leta.

Za Korošce najbolj zanimivo pa je bil verjetno izid priložnostnega časopisa Koroški radio - 30 let. Prejelo ga je vsako gospodinjstvo iz klicne skupine 0602. Tudi v njem je radio želel prikazati preteklost in sedanost hiše. S temi dogodki pa obletnica še ni zaključena. V njenem okviru bodo letos organizirani še Živ-žav v Dravogradu, disco noč v Radljah in rock

Ustanovitelji

dušeno pozdravilo tdi Cudežna polja, Toneta Fornezzija - Tofa in prav posebej New Swing Quartet. Zbrane je v imenu Ministrstva za informiranje pozdravil g. Mirko Fabčić. Proslavljanje se je nadaljevalo pozno v noč v slovenjgraškem hotelu Kompas.

Seveda to ni bila edina akcija. V sredo, prav na dan obletnice, je bila v Pokrajinskem muzeju Slovenj Gradec otvoritev razstave radijske tehnike. Zbralo se je kar lepo število nekdanjih in sedanjih sodelavcev, ki so - podobno kot poslušalci radia - lahko prisluhnili ponovitvi napovedi prve oddaje iz ust prvega spikerja in urednika prof. Toneta Turičnika. Na raz-

Atraktivna Ditka Haberl

fešte na Prevaljah, ob koncu oktobra pa še Festival postaj Slovenije v Slovenj Gradcu.

Foto: F. Jurač

Direktor Murko odvarja slavnostni koncert

25 LET OKTETA TRO

"Kdor hoče ljubiti koroško dekle,
ta mora imeti jezik na štiri vogle..."

poje znana koroška ljudska pesem. Kdor hoče peti v oktetu, bi lahko nadaljevali po svoje, pa mora imeti čelo vrsto odlik, od pevskih do značajskih, a ne le to: če ima tisto prvo, omenjeno v pesmi, potrebuje še tako ženo, ki ni le zaljubljena v njegov glas in petje, temveč premore še veliko potrpljenja in razumevanja za njegove oktetovske obveznosti.

Peti v oktetu ni kar tako. Med osmimi pevci je vsak pevec pol solista: imeti mora dovolj močan glas, da ga drugi ne preglasijo, hkrati pa ne sme biti tako močan, da bi pohodil druge, skratka, vsi glasovi morajo biti enakovredni in le, če se ujemajo tudi v barvi, zazvenijo ubrano in lepo, kot od okteta tudi pričakujemo. Zato okteti ne vabijo vsako leto novih pevcev, kot smo navajeni pri zborih, temveč so to stalnejše skupine, ki spreminjajo svojo sestavo le ob menjavah generacij ali iz kakega drugega tehtnega vzroka. Zaradi tega oktetovci niso le sopevci, temveč tudi prijatelji, ki se poznajo med seboj in so radi skupaj. In dobro je, če so z njimi povezane

Viljemka Raško.

Petindvajset let, kolikor jih letos slavi Oktet TRO, je dolga doba, in ni mogoče pričakovati, da bi v skupini ves čas ostali isti ljudje. Ko so na jubilejnem koncertu, ki je bil v Družbenem domu na Prevaljah 5. junija, stopili na oder sedanjí in nekdanji pevci, jih je bilo kar za dva okteta.

Prepevati so začeli kot skupina sodelavcev v Tovarni rezalnega orodja, da bi s petjem olepšali slavnostne trenutke kolektiva. Njihov prvi umetniški vodja je bil Ivan Lebič, ki jih je uvedel v svet ubranega zborovskega petja in pevskega tovarištva. Njegova pevska šola je bila dovolj dobra, da se je skupina vrasla v kolektiv in v kraj ter ostala, ko njega že ni bilo več. Nasledila ga je Monika Plesentjak, od leta 1974 do 1986 je oktet vodil Jože Lesjak, ki mu je v dvanajstih letih vtisnil viden pečat, do srebrnega jubileja pa je oktet pripeljala Viljemka Raško.

Kakor je pri naših pevskih skupinah navada, je tudi Oktet TRO začel z domačimi, koroškimi

ki je pomenila rahel zastoj v delovanju okteta, so trojevci znova zastavili delo. Začeli so študirati nov koncertni program, s katerim so dostojno proslavili svoj srebrni jubilej in hkrati dobili polet za naprej. Kajti lepo zapeta pesem ni le v veselje pevcem in poslušalcem - pevcem daje tudi moč, da so pripravljani za to lepoto žrtvovati še več. In kot je napisal Ivan Penec v almanahu, so pesmi Kramolca, Svikašiča, Kernjaka... Je na Dravci m'ha, Pesem od rojstva, Mojce... njihove ljubljence, Tari bari, La montanara in podobne - skrite ljubezni s sosednjih vrtov, Avbe, Kako d'ž hre, Nocoj pa, ah nocoj, Večerni ave - napoj njihovi sentimentalnosti, Gallusa in Schuberta pa pojejo iz nečimrnosti, da jih ne bi kdo ozmerjal z neukimi podeželani.

Kaj pomenijo posamezne pesmi njim, vedo pevci sami in je pomembno le zanje, kaj oktetovo petje pomeni poslušalcem, pa se je pokazalo ob jubilejnem koncertu, ko so povsem napolnili veliko dvorano Družbenega doma na Prevaljah in navdušeno spremljali spored slavljenec in - morda še bolj - njihovega gosta Ladka Korošca. Bučen aplavz je izzval tako z arjo iz Figara kot z recitacijo Kettejevega Pijanča, ob hudomušno erotični pesmi Zakaj na Golici narcise cveto pa se val navdušenja kar ni hotel

koncert niso pobirali vstopnine, temveč prostovoljne prispevke, ki so jih namenili vojnim beguncem. Sami so stroške ob jubileju pokrili s prispevki podjetij in obrtnikov. Dala so jih vsa večja družbena podjetja v občini, med zasebniki pa so se izkazali: serviser Dobnik, trgovina Meža, računalniški inženiring Kivi, gostišči Brancurik in Marin, pleskar Sonjak, buldožerist Gradišnik ter podjetje Sekavčnik. Ne navajamo jih zaradi reklame, temveč za zgled, da bi jim v prihodnje sledili še drugi.

Sicer pa se je Oktet TRO kot organizator izkazal že pred leti, ko je na Prevaljah organiziral srečanje oktetov lesne industrije Slovenije ter dal pobudo za njihovo združenje v zbor, ki je pod tem imenom dosegel vrsto uspehov. Leta 1981 je zmagal na radijskem tekmovanju slovenskih moških zborov, leta 1984 dobil srebrno plaketo na Naši pesmi v Mariboru, leto za tem pa je bil prvi na mednarodnem tekmovanju C. A. Seghizzi v Italiji. Zbor Lesne industrije Slovenije, ki ga je vodil Tomaž Tozon, se je po nekaj letih uspešnega dela razšel, posamezni okteti pa so ostali, med njimi tudi TRO.

Kot meni predsednik Ivo Marin, je njihov oktet doslej deloval v večji anonimnosti, kot si glede na svoje kvalitete zasluži, zato bo poslej svoje delo zastavil drugače, bolj navzven. Zeli jo več nastopati, tudi potovati, zato bodo svoj pevski program dopolnili še z instrumentalnim programom ter z instrumentalno spremljavo petih pesmi. Program naj bi bil primeren za boljše gostinske lokale in za posebne priložnosti. Prispeval bo k boljši gostinski - turistični ponudbi na Koroškem, seveda, če bodo gostinci za to.

Upajmo, da zaradi tega ne bo trpel prvi del njihovega programa in da ne bo ostala neuslišana prošnja, ki jo je v svojem prispevku v almanahu zapisal Mitja Šipek - po ljudskem pevcu:

"Boh oče, boh oče, no prošnja jes mam,
ko Korošci pojemo, lepo prosimo, poj z nam."

Naj tej prošnji ob koncu dodam še čisto majčkeno svojo: Ko boste oktetovci prihodnjic pripravljali kak jubilejni praznik, bodite čisto malo manj zaverovani v svoje petje, kot ste bili tokrat, in poskrbite še za jezikovno pravilnost tiskanih besedil. Kajti zapeta pesem res gre do srca, napaka gre skozi ušesa in se pozabi, kar pa je črno na belem, ostane. Zakaj bi morala ravno tiskana beseda metati senčo na vas, ki ste dobri pevci in fejszt fantje?

Zelim vam še veliko lepega petja, v imenu vaših poslušalcev pa iskrene čestitke k vašemu jubileju!

Mojca Potočnik

Pevci okteta TRO s pevovodkinjo Viljemko Raško

tudi njihove družine.

Oktet TRO je svoj jubilejni koncert odpel z naslednjimi člani: prvima tenoristoma Otom Odrom in Vladom Osojnikom, drugimi tenoristi Ivanom Pencem, Petrom Slaničem in Marjanom Simcem, baritonistoma Ivanom Marinom in Dušanom Slaničem ter basistoma Zvonkom Grosom in Borisom Kosom. Vodi jih

ljudskimi pesmimi. Te so ostale jedro njegovega programa vse do danes in najlepše med njimi so lani izdali na kaseti, ki pomeni vrh oktetovega delovanja, še posebno, ker je tudi tehnično dovršena, saj so jo posneli pod vodstvom izkušnega Tomaža Tozona na RTV Slovenija.

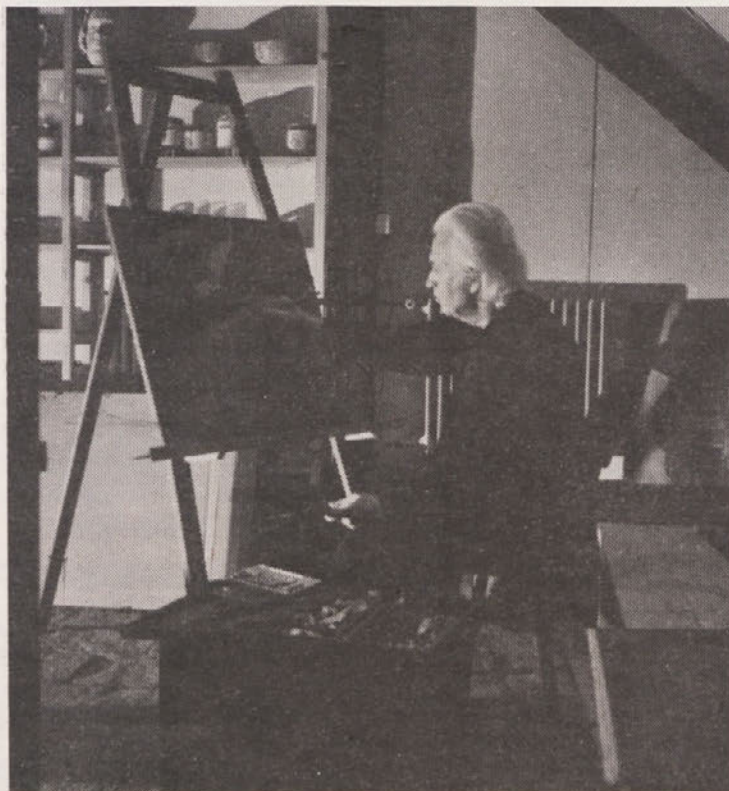
Po zadnji generacijski zamenjavi,

poleči.

Lahko se vprašamo, ali sloviti operni pevec ni bil za oktet malo prehuda konkurenca, pa si moramo odgovoriti, da je vendar tudi njegov nastop plod oktetovih organizacijskih sposobnosti. Če so z njim privabili v dvorano kakega poslušalca več, so samo še povečali svoje dobro delo, saj za

NOVA MONOGRAFIJA KARLA PEČKA

Dvojnost in večna protislovnost Pečkovega opusa, ki se kaže v včasih zelo drznih preskokih, od skoraj "abstraktnega" do poudarjeno mimetičnega načina prezentacije figure ali predmeta, se na svojih ravneh pokaže tudi leta 1988, ko je nastal izredno zanimiv ženski portret, Kot navidezni tujek se pojavlja v seriji bolj abstraktno formuliranih Uršljih gora, hkrati pa "opravičuje" takrat nastajajoče krajine. Pomeni pa tudi kontinuiteto s pomembnim delom Pečkove umetnosti. Portret H. T., ki je nastal leta 1972, je z barvno skalo in s pretanjenim mehčanjem kontur napovedoval bodoči ciklus Gora. Pričal pa je tudi o slikarskem znanju in o avtorjevi sposobnosti za poglobljanje v psiho soljudi. Vse kvalitete tega portreta so se ohranile tudi na dobrih petnajst let mlajši sliki - vendar pa gre za podobo, ki je nastala v času, ko je Pečko svoj dolgi ciklus Uršljih gora pripeljal do ostre radikalizacije in že do umiritve. Zato je portret dekleta svojevrstna sinteza spoznanj iz najboljšega

SLIKAR V ATELJEJU

portretnega obdobja in spoznanj, ki si jih je pridobil v pastelnem ciklusu. Mehki prehodi in nežno poudarjanje zaobljenih partij, po-

sebna pozornost, ki jo je posvetil inkarnatu pa tudi formulaciji najbolj pomembnih detajlov (očil), pričajo, da pomeni portret svojevrstno novost - saj na novi ravni oživlja in individualizira vse simbolične poudarke, ki jih je mojster sicer posvetil svoji "gori med gorami".

Druga sestavina Pečkovega nagonskega spremljanja dogajanj v slovenskem prostoru pa se kaže v ciklusu konjičkov, ki je začela nastajati ob izteku osmega desetletja. Veže pa se na figuro vpe-to v abstraktno zvenco krajino. Gre za odpiranje problema, ki je v njegovem slikarstvu nov - loteva se namreč vprašanja serije in odnosov med enakovrednimi figurami, ki ustvarjajo dekorativni niz. Zanima ga tudi problem zgovor-

nega ozadja in vrednosti samostojne figure, ki je z ozadjem v dialogu. Po formalni in vsebinski strani so stilizirani konjički, ki naseljujejo svet pod Uršljo goro, tudi odsev malce utopičnega in polemičnega razpravljanja o etnogenezi Slovencev in o Venetih na Slovenskem, o zvezah med znamenito Vaško situlo in oblikovanjem v našem času, o prevrednotenju in vključevanju pradavnih mitologij v sodobno tkivo in o iskanju novega v starem.

Oblika konjičkov, kjer ciklus začneja z enim konjem in preko multiplikacije v živo valovanje nepregledne črede preide v simbolično figuro Pegaza, se v načelu naslanja na forme, kakršne poznamo s halštatskih situl. Vendar gre še za nekaj več. Forma bitja z vihrajočo grivo se vklaplja tudi v svet Pečkovih ženskih figur in v njegove antropomorfne krajine. Komponiranje figuric v nizih, ki slede igrivemu, vendar silno natančnemu ritmu pa je spet prvina, ki ima nov zven. Pomeni, da se je slikar odločil za radikalizacijo lastnega kompozicijskega principa. Napetost in dinamiko valovitih in prepletajočih ploskev je tako uklenil v ritem, v red, ki ima precej skupnega z glasbo. Spet se srečujemo s sporočilom, ki je napisano z znaki in kjer ima vsak znak posebno vrednost glede na mesto v kompoziciji. Niz konjičkov je potemtakem kot melodična linija v komplicirani skladbi.

Dr. Ivan Sedej

TISKOVNA KONFERENCA V GALERIJ MADINSKE KNJIGE V SLOVENJ GRADCU

**BERITE
PREPIH**

VRHUNSKI KONCERT NA PREVALJAH

Od najlepšega meseca v letu so se Prevalčani letos poslovili tako, kot se more le malokateri slovenski kraj - z nastopom vrhunskih umetnikov Stanka Arnolda, Olge Gracelj in Maksa Strmčnika.

Koncert je bil v farni cerkvi na Prevaljah. Za uvod je domači mešani zbor pod vodstvom Jožka Kerta zapel nekaj majniških pesmi ter skladbo Maksa Strmčnika Ko zarja zlata nam gore. Nato so bili na vrsti umetniki - mojster na orglah Strmčnik, sopranistka Gracljeva in trobentač Arnold. Igrali so dela J. S. Bacha Koralni preludij za orgle - solo My Heart ever Faithful - za sopran in orgle, G. F. Haendla Sonato v F-

Od leve: Maks Strmčnik, Olga Gracelj, Stanko Arnold

duru za trobento in orgle ter Glorio za trobento in orgle, H. Purcela The Plaint - za sopran, trobento in orgle ter Dve pesmi, J. Zupana Allegro za orgle solo in W. A. Mozarta Aleluja iz Exultate lubilate - za sopran in orgle.

Edina hiba koncerta, ki so mu gostujoči umetniki morali dodati kar štiri skladbe, je bilo pre maloštevilno občinstvo. Organizatorji bodo morali v prihodnje več narediti za to, da bodo na koncerte na tako visoki kakovostni ravni privabili več poslušalcev tudi iz drugih krajev Koroške.

Mojca Potočnik

USPEL VRESOV KONCERT V LEŠKI CERKVI

Letošnji koncert moškega pevskega zbora Vres so mnogi z zanimanjem pričakovali, saj je zbor po dvajsetih letih - za Jožkom Kertom - jeseni prevzela dirigentka Almira Čegovnik. Poslušalci, ki so v nedeljo, 7. junija, napolnili cerkev sv. Volbenka na Lešah, niso bili razočarani.

Vres je odpel zahteven program tako, kot zna, manjše pomanjkljivosti pa mu je občinstvo, glede na to, da se še ni povsem navadil nove dirigentske roke, zlahka odpustilo. S pesmimi J. Gallusa De coelo veniet dominus dominus, W. A. Mozarta Ave Verum, K. Maška Strunam, L. Lebiča Pesem od zarje ter z drugimi priredbami koroških pesmi je dokazal, da raste iz lastnih korenin, ki so pognale v dvajsetih letih dosedanega dela ter z novo umetniško vodjo iščejo naprej, v nove vrhove. Dokaz za to je krstna izvedba skladbe Pavleta Merkuja Stabat mater (Mati želostna je stala). Zbor je to dolgo in težko skladbo zapel tako, da je bil z njo zadovoljen tudi sam avtor, čeprav ni pozabil pripomniti, da jo bo treba še izpiliti. Tega se zaveda tudi sama dirigentka, ki po koncertu

ni skrivala zadovoljstva, ker ji je uspel veliki met.

Skladatelj Merku je sedem let čakal na dovolj dober zbor ter na dovolj pogumnega dirigenta, ki bi se upal lotiti njegove skladbe, zgrajene na motivih cerkvene himne iz 13. stoletja, ohranjene v številnih različicah ljudskih pesmi po vsej Evropi. Merkujeva skladba je naslonjena na starodavni način petja te pesmi na Sardiniji, kar se odraža v kompoziciji in melosu skladbe, predvsem pa na peteroglasju, ki je med pesmimi, ki jih prepevajo naši zbori, redkost. Dokončna interpretacija te skladbe bo - to smemo upati - za slovensko zborovstvo pomemben dosežek, za Vres pa potrditev, da je kakovostna pevska skupina, v katero se spleča vlagati.

Na Vresovem 21. letnem koncertu na Lešah, kjer so se pevci dostojno zahvalili svojemu bivšemu dirigentu Jožku Kertu za njegovo dvajsetletno delo z zborom, je kot gost nastopil mešani pevski zbor Hugo Wolf iz Slovenj Gradca pod vodstvom iste dirigentke Almire Čegovnik:

Mojca Potočnik

KRATEK STIK NA MISLINJSKI KULTURNI SCENI

V maju je bila v Kulturnem domu v Slovenj Gradcu premiera komedije LAŽNI ZDRAVNIK v izvedbi mislinjske gledališke skupine DOMINO in v režiji Mire Gornjak. Člani skupine so srednješolci in študentje, od starejših pa so sodelovali: Mira Gornjak, Marjan Križaj, Miki Kralj ter Bojan Marošević iz Maribora.

Gledališka skupina DOMINO je nastala letos na pobudo mladih v Mislinji, ki so izrazili željo, da bi v teh otožnih časih zaigrali kakšno komedijo. Tako so v mesecu aprilu začeli v Osnovni šoli v Mislinji vaditi igro in ko so jo naštudirali, so poslali dopis Upravnemu odboru Kulturnega društva Mislinja, gospodu Petru Tovšaku. Izrazili so željo, da bi imeli krstno uprizoritev v Kulturnem domu v Mislinji, vendar jih je po pogovoru Kulturno društvo zavrnilo.

Čeprav ima kultura v Mislinji lepo tradicijo in so mladi ljudje zainteresirani, da bi bili tudi njih aktivni in ne le pasivni odjemalci, se je tokrat zataknilo. Kot navaja dolgoletni kulturni delavec v Mislinji, gospod Marjan Križaj, se bodo člani Gledališke skupine DOMINO in predstavniki Kulturnega društva Mislinja ponovno sestali v mesecu oktobru. Upajmo, da se bodo dogovorili v prid kulturi in v prid krajanov ter da bodo lahko LAŽNEGA ZDRAVNIKA odigrali pred domačo publiko.

Zuhra Al Hiasat

GOJZARSKA KULTURA

Razmišljanja o trdoživosti ljudi, ki se iz srčne potrebe amatersko ukvarjajo s kulturo, ne glede na finančne možnosti, se porajajo znova in znova na različnih ravneh. Moderni "napadi" na kulturnega ministra so se pomirili, čeprav je denarja za profesionalno in amatersko kulturo čedalje manj. Okrogle mize o kulturi sicer ne prinesejo dogovorov o skupnih programih, kulturni dogodki pa se kar vrstijo.

Kje je torej gibalo?

V vsakem posamezniku je nek božji dar. Mitja Šipek pravi, da je pevski dar podarjen le izbranim. Takih izbrancev je na Koroškem posebno veliko. Srečanja otroških in mladinskih pevskih zborov v pomladnih dneh so zajela veliko nastopajočih in poslušalcev, še pred tem pa nastopi pevskih zborov odraslih. Petindvajseta revija "Od Pliberka do Traberka" je prevzela ljubitelje petja tostran in onstran meje, s statistično preglednico pevskih zborov in zborovodij pa je prikazala razširjenost ljubezni do pesmi.

Številke povedo dosti o pevskem zanosu Korošcev, saj menda že

dva zaležeta za pevski zbor. Če pa jih v oktetu zapoje kar devet, pomeni, da ljubezen do petja kar prekipeva. S pevci doživljajo radost poslušalci, pa naj bo na letnem koncertu ali na jubilejnim, ki je še posebej bleščeč in svečan. V dolini je kljub gospodarski krizi, ali pa njej navkljub, kulturna pomlad v pravem razcvetu.

Upokojenski pevski zbor je ob nastopu povabil v goste "Zdovčeve dečve" iz Koprivne, ki so teden dni pozneje sodelovale s kvintetom "Ajda" in mešanim pevskim zborom "Srce" pri predstavitvi pesmarice kulturnega samorastnika Albina Krajnca.

Na jubilejnim koncertu okteta TRO smo prisluhnili še gostu Ladku Korošču, opernemu solistu. Na letnem koncertu smo Vresovce v leški cerkvi nagradili z aplavzom, prav tako njihove goste iz Slovenj Gradca.

Ob pestri ponudbi pevskih nastopov pa nismo pozabili na pihalne godbe. Ravenska je ob visokem jubileju pritegnila mnogo poslušalcev v prostorno telovadnico, prevaljska pa je letni koncert opravila kar na prostem, saj ima z

nastopi in proslavami na prostem že tradicionalno bogate izkušnje.

Ravenski harmonikarski orkester in šentanelška folklor, letošnja dobitnika bronaste Prežihove plakete, se na jubilejni nastop še pripravljata, pa vendar sta spomladi že pritegnila na Prevaljah poslušalce in gledalce z ubranimi zvoki in plesom.

Pevci, glasbeniki in folkloristi imajo v dolini dovolj poslušalcev in gledalcev. Pa ne samo amaterji, tudi profesionalci gostujejo in pritegnejo množico ljubiteljev, saj so ljubljanski solisti v prevaljski cerkvi navdušili poslušalce do ganjenosti.

Kje je tu povezava z gozjarji?

Nekaterim so koncerti v dolini preblizu in se radi podajo še na oddaljene prireditve. Prevaljski planinci omogočajo v svojem planinskem domu na Uršlji gori kulturna srečanja na "najvišji ravni" v občini in daleč naokrog. Da ne bo kdo užaljen! Geografska višina je nespoma, o kulturni višini pa naj povedo poslušalci in nastopajoči kar sami.

Štirinajsta kulturna srečanja na Uršlji gori so posvečena stoletnici

rojstva Šentanelca, skladatelja Luke Kramolca. Njegove pesmi bosta vključila v program oba zbora, ki bosta nastopila. V soboto, 20. junija, bodo zapeli Šentanelški pavri, z njimi pa bodo še njihovi folkloristi. V nedeljo, 21. junija, pa bo program izvajal moški pevski zbor Gozdar s svojo folkloro skupino iz Crne na Koroškem. Torej, obujete gozdarje in se nam pridružite, saj bo na Gori kaj videti in slišati, in verjamem, da nam bo vsem lepo. Pridite!

Kulturna srečanja na Uršlji gori so že tradicionalna znamenitost Koroške. Na njih so največkrat sodelovali Vresovci, za kar so jim planinci izredno hvaležni. Programe so izvajali tudi drugi zbori in posamezniki iz občin Ravne, Slovenj Gradec in Velenje. Za sodelujoče se ni bati, vsako leto prihajajo pozimi in poleti, čeprav je treba priti peš in so potrebni gozdarji, da se doseže in doživi "visoka kultura". Ob srebnem jubileju, če ne prej, pa bo treba predstaviti vse, ki se iz ljubezni do kulture srečujejo s somišljeniki na lepi koroški Gori.

Ivanka Komprej

Ta čudovita mala grafika

V likovnem salonu Ars v Radljah je še vedno na ogled II. mednarodna razstava ekslibrisov. Tudi to je samo ena od prireditev v počastitev 850 letnice kraja Radlje. Razstavo je organizirala Krajevna skupnost, s pomočjo društva slovenskih ekslibrisov.

V Radljah pa je tokrat razstavljenih nad 200 izjemnih izdelkov te čudovite male grafike. Trideset avtorjev iz dvanajstih držav, verjamemo lahko, da gre med njimi za najboljše, je tokrat v Radljah, torej zares reprezentančna kulturna prireditev, pa tudi lep prispevek k lepi obletnici mesta.

k. vaitl

Anton Repnik, Slovenija

ČASOPISNO ZALOŽNIŠKO PODJETJE

VORANC, d.o.o.

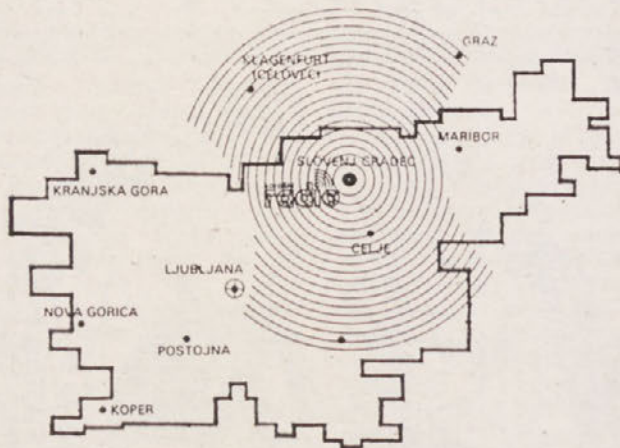
Ravne na Koroškem, Čečovje 5

KNJIŽNI PROGRAM

1992/93:

1. SILVIJA BOROVIK: SLOVENIJA, MOJA AFRIKA
(izbor esejev, kritik in zapisov)
2. BLAŽ PRAPROTIK: PESMI
(pesmi)
3. JANI RIFEL: OBLETNICA SAMOTE
(proza)
4. MODESTA WOLF: SPOMINI NA DOM
(biografski zapisi)
5. TONE SUŠNIK: ŽIVLJENJSKA POT DOKTORJA FRANCA SUŠNIKA
1898 - 1980
6. MIRA CAJNKO: IN VENDAR JE SREČA, ČE SI MAVRIČEK
(proza za otroke)
7. FOTOMONOGRAFIJA: MEŽIŠKA DOLINA

ČZP VORANC, d.o.o. sprejema naročila za natis prospektov, katalogov, zbornikov in podobnih publikacij.

koroški
radio
slovenj gradec

UKV 97,2 IN 88,9 MHz STEREO

BANKA

ABANKA D. D. LJUBLJANA

61000 Ljubljana, Titova 40 / tel. 061 112 112
fax. 061 314 535

ABANKA P.E. MARIBOR

AGENCIJA
SLOVENJ GRADEC
Šolska 5 / tel. 0602 41-116, 42-117
fax. 0602 41-012

BANKA PRIJAZNIH IN PODJETNIH LJUDI

ZANIMIVE OKAMNINE SO TUDI NA KOROŠKEM

Pred kratkim se je na prodajnih policah med knjigami pojavilo zanimivo delo avtorjev Bogdana Jurkovška in Tee Kolar Jurkovšek: **FOSILI V SLOVENIJI**. Ker sta omenjena avtorja, doktorja geoloških znanosti, večkrat raziskovala tudi v Mežiški dolini, je vredno in prav, da za knjigo izvedo tudi ljubitelji narave iz Koroške regije.

V posameznih poglavjih se bralec lahko seznanja s paleontologijo, ki proučuje življenje v geološki preteklosti, se seznanja s fosili in njihovim nastankom. Spozna vrednost okamnin, ki so del naše naravne dediščine, ki jo moramo čuvati in ohranjati.

Originalne risbe Bogdana Jurkovška so učinkovit pripomoček k

razumevanju posameznih poglavij, 54 barvnih fotografij redkih fosilnih primerkov iz Slovenije pa je iz bogate privatne zbirke avtorjev - edine zaščitene pri Prirodoslovnem društvu Slovenije.

Pri nahajališčih posameznih primerkov je večkrat omenjena tudi Mežica, vendar avtorja natančnih nahajališč ne izdaja, kajti "divjih" zbiralcev, ki z zbiranjem fosilov naredijo veliko škode, je v Sloveniji že dovolj. Gre za približanje nežive narave in razumevanje razvoja življenja v zgodovini Zemlje, kar naj bi sodilo k splošni izobrazbi vsakega posameznika.

Avtorja sta redko slovensko poljudnoznanstveno delo zaključila z besedami: "Človek, misleč dvono-

e naučil brati zgodovino živega sveta tudi iz kamna, išče manjkajoče člene v razvoju živih bitij, brska po zgodovini svojih prednikov... S pomočjo paleontologije je spoznal, daje tudi sam del žive narave in vezan na naravne zakone, ki pa jih marsikdaj hote ali ne hote spreminja. S tem je prevzel v svoje roke usodo in odgovornost za življenje na Zemlji."

Morda bomo, ko bomo prebrali Fosile v Sloveniji, na sprehodih v naravo ter na turah na Peco in Raduho odslej opazili kaj več tudi Korošci. Okamnele školjke nas bodo opomnile, da je to nekoč bilo morje, kdo ve, kaj bo čez milijone let...

Miša Felle

RUMENA POMLAD

Letošnja "rumena pomlad" je marsikoga presenetila, saj tolikšna količina cvetnega prahu v zraku ni vsakoleten pojav. Zaradi izredno dobrih rastnih pogojev v lanskem letu, sorazmerno mile zime in ugodnega pomladanskega vremena letos, je namreč močno zacvetela smreka. Cvetela je na vseh nadmorskih višinah, od doline do najvišjih vrhov. To se dogaja bolj poredko, saj se večkrat zasnjujejo cvetne zasnovi samo v nižjih legah ali pa tudi samo v višjih.

Smreka je, kot večina naših drevesnih vrst, dvospolna ali v jeziku biologov povedano, enodomna, ker ima na enem drevesu moške in ženske cvetove. Ženski, iz katerih nastanejo pozneje storži, se pojavijo v gornjem delu krošnje, moški pa v srednjem in spodnjem delu.

Takšna razmestitev onemogoča prepogosto samooploditev, kar bi sčasoma pripeljalo do degeneracije vrste. Ženska socvetja so karminastoviloličasta, moški cvetovi pa so sprva zaprti v ovoju rjavih lusk, pozneje postanejo rumeni, karminastordeči in nazadnje rdečevijoličasti. Ko izpada cvetni prah, se prašniki povečajo tudi do dvakrat. Pelodna zrnca, ki jih je ogromno, imajo zračne mehurčke, da jih lahko veter raznese na velike razdalje.

Smreka začne semeniti v starosti trideset do petdeset let. Najmočnejše in najpogostejše semenijo stoletna drevesa. Polni obrod, kakršnega pričakujemo letos, si sledi vsaki štiri do osem let, odvisno od zdravstvenega stanja drevja in vremenskih razmer. Cvetenje posameznih dreves se lahko pojavi tudi pogostejše ali redkeje.

Podobna jakost cvetenja, kakršna je bila letos, je bila leta 1980. V tisočletju lahko pričakujemo torej še eno oziroma dve takšni "rumeni" pomladi.

Ko se prašniki povečajo in napnejo, se jih razpoči ogromno število skoraj hkrati. Po gozdnatih pobočjih se valijo gosti rumeni oblaki, tudi če ni močnejšega vetra. Pelod postane nadležen predvsem za astmatične bolnike in tiste, ki so alergični na cvetni prah. Priporočljivo je, da se v dobi cvetenja takšni ljudje zadržujejo čim več v zaprtih prostorih. Tudi tu se pred cvetnim prahom ne moremo popolnoma zaščititi, ker prihaja v stanovanje že skozi najmanjše reže. Preglavice povzročajo tudi tistim gospodinjam, ki "bolehalo" za preveliko čistočo. Po petkrat na dan drgnejo s krpo po pohištvi, petkrat na dan, iz

dneva v dan, skozi ves mesec, prahu pa je vedno več na policah. Priporočamo jim, naj v svoji vneti popustijo one, cvetni prah ne bo. Se kakšnega bolj prijetnega opravila se človek naveliča po petkrat na dan in to iz dneva v dan.

Nekateri napovedujejo ob takšnih pojavih cvetenja smreke dobro letino, drugi slabo. Polovica čebelarjev trdi, da se bo med kar cedil iz panjev, druga polovica pa je prepričana, da bodo letos ostale satnice suhe. Kateri imajo prav, bomo videli jeseni, zenkrat lahko verjamemo le to, da se bodo jeseni smreke šibile pod težo svojih storžev in da bo lesni prirastek na njih letos nekoliko manjši, saj bo drevje porabilo veliko svoje življenjske energije za razvoj semena. V vsakem storžu bo okoli štiristo smrekovih semen.

Andrej Šertel

TETTEY BANFRO - EVROPSKI

Triindvajsetletni Slovenj-gradčan Tettey Banfro, rokometiš hrvškega moštva Zagreb Loto, je skupaj s soigralci pred kratkim dosegel izjemen uspeh. V finalu pokala evropskih prvakov je Zagreb Loto premagal špansko ekipo Teka iz Santandrea in s tem osvojil najmenitnejšo lovoriko v klubskem tekmovanju. Tettey je prišel v Zagreb po po igranju za nekdanj slovi to moštvo Metaloplastike iz Šabca, kjer se je na najboljši možni način uveljavil v rokometnem svetu. Seveda se je njegova športna pot pričela v Slovenj Gradcu, kjer se Tettey še sedaj počuti najbolje.

• KAKŠNI SO OBČUTKI OB OSVOJENEM POKALU?

Dobri, čeprav mi je žal, da v finalu nisem mogel več prispevati k uspehu, saj sem se šele pred kratkim dokončno pozdravil in vrnil na igrišče. Tako sem v Španiji igral le kakšnih petnajst minut in dosegel en gol. Tbd a ostali so igrali odlično, tako da mi ni bilo tako težko sedeti na klopi. Pač veš, da igrajo najboljši v tistem trenutku. Sicer pa sem k naslovu prispeval večji delež v začetnih kolih, kjer se je začel naš pohod na vrh rokometne Evrope.

• KAKO JE ZAGREB SPREJEL VAŠ USPEH?

Zagreb rokometu ni naklonjen. Kljub našemu rezultatu smo po popularnosti še vedno

za košarko in seveda nogometom, kjer pa so rezultati znatno slabši. V Španiji z nami praktično ni bilo pravih navijačev. Bili so sorodniki, prijatelji, ki so bolj gledališka publika. Tudi ob našem prihodu ni bilo kakšne posebne evforije, ki bi bila normalna ob takšnem uspehu.

• S PREMIJAMI PA JE VERJETNO BOLJE, KAJNE?

S premijami sem zadovoljen. Za naš prostor nekdanje Jugoslavije so zares dobre. O številkah ne bi govoril.

• BREZ DVOMA BOSTE OSVOJILI TUDI NASLOV DRŽAVNEGA IN POKALNEGA PRVAKA HRVAŠKE. KAJ POTE M PRİČAKUJEŠ V NASLEDNJI SEZONI?

Osemdesetodstotno bom ostal v Zagrebu tudi naslednjo sezono. To me po pogodbi še obvezuje. Obstaja pa tudi možnost, da se po končanem prvenstvu dogovorim s klubom drugače in odidem v tujino ob odškodnini. Sicer bi bila sramota, če ne bi osvojili še teh dveh naslovov. V prihodnji sezoni bo tako treba vse to potrditi, seveda pa bo največji izziv braniti naslov evropskega prvaka.

• V KATERI DRŽAVI BOŠ ZAIGRAL PO ZAGREBŠKI "ETAPI"?

Močno me vleče v Španijo, kjer se igra vrhunski rokomet.

Kar je Meķa za muslimane, predstavlja Španija zame. Mislim, da sem s tem vse povedal.

• IN TVOJA CENA?

Če je bila pred poškodbo 150.000 dolarjev na sezono, potem je zdaj ob osvojenem evropskem naslovu večja. Toda zdaj mi je neugodno govoriti o moji ceni, ko pa še pred krat-

Tettey Banfro

kim nisem igral zaradi poškodbe. Najprej moram spet dobro zaigrati in cena ne bo nobeno vprašanje.

• KAKŠNE SO TVOJE REPREZENTANČNE AMBICIJE? SELEKTOR TISELJ SEVEDA RACUNA TUDI NATE.

Za reprezentanco Slovenije ne bom več igral, kakor tudi ne za katerokoli drugo reprezentanco. Sem državljan Slovenije in ne vem zakaj bi igral za drugo državo. Za to sem se odločil zaradi neresnosti ljudi v slovenski rokometni zvezi. Vedeti morajo, da se reprezentančne stvari ne morejo urejati na nivoju sindikalnih tekem.

• MISLIŠ S TEM POVSEM RESNO?

Tako je. Ne vem, kaj bi me lahko prepričalo, da si premislim. Vse kaže, da bo moja želja, da osvojim kakšno pomembnejšo medaljo z reprezentanco, ostala neizpolnjena.

• KAKŠNI PA SO SICER ODNOSI V ZAGREBŠKEM KLUBU?

Zagreb Loto je odlično organiziran klub. Mislim, da je v Evropi le kakšnih pet klubov močnejših na tem področju. Igralci smo profesionalci in se izven dvorane ne družimo. Sam sem še največ z vratarjem Pušnikom. Skoraj vsi so poročeni in imajo družine. Tako včasih po treningu samo spijemo skupaj kakšno pijačo in potem se razkropimo. Zasebno nismo klapa, toda na igrišču vseeno naredimo dober rezultat s profesionalnim odnosom. To me moti, ker tega nisem navajen. V Šabcu je bilo drugače, zdaj pa se je bilo treba prilagoditi novemu načinu.

• ZARADI RAZMER NA HRVAŠKEM STE BILI V PRETEKLIH MESECIH PRAVI NOMADI.

Res je. Od lanskega septembra smo bili 160 dni v tujini, največ v Nemčiji in na Danskem. To je za nas predstavljalo dodaten napor. Mislim, da imam kilometražo za profesionalnega šoferja, ha, ha, ha...

• KLJUB TEMU PA TE JE KAR PRECEJ VIDETI V SLOVENJ GRADCU.

Izkoristim prav vsak prosti termin, da pridem domov. Zagreb je blizu in zakaj ne bi tega izkoristil. Tu so moji najboljši prijatelji, tako da rad pridem. Se najmanj sem v svojem zagrebškem stanovanju na Jarunu.

Rok Tamšc

Moštvo Zagreb Lota z osvojenim pokalom evropskih prvakov

Tettey Banfro

Rojen: 30. 4. 1969

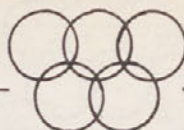
Višina: 190 cm

Teža: 86 kg

Naj igralec: Veselin Vujović in Iztok Puc

Naj klub: Slovenj Gradec (Nova oprema)

Naj reprezentanca: Gana (bolj v šali kot zares)

30 LET NOGOMETA V ČRNI

"Vse skupaj se je začelo leta 1957. Takrat sem bil v odboru TVD Partizan in organizirali smo razne sekcije. Potem, ko smo opazili, da vse več mladih fantov navdušeno nabija žogo, smo se skupaj s pokojnim Bertlom Vodovnikom, Karlijem Dretnikom in drugimi odločili organizirati tudi nogometno sekcijo," je ob 20-letnici nogometa v Crni, leta 1982 v almanah zapisal pobudnik in kasneje petletni predsednik sekcije Martin Gašper.

"Precej jih je bilo, ki so mi pri delu pomagali: Peter Ciganovič, Peter Ozmec, Alojz Germ, Ferdo Culk, Karli Dretnik, Edi Drofelnik in seveda eden pobudnikov - Bertl Vodovnik. Začeli smo iz nič: brez dresov, žog, nogometnih čevljev, na peščenem provizoriju, ki smo ga sami naredili iz gmajne pri šoli. Igrišče ni imelo pravih dimenzij, toda to ni bilo pomembno. Na srečo ni bilo problemov z novačenjem mladih - kmalu smo imeli pionirsko moštvo, nato mladinsko in klub, ki je bil ustanovljen leta 1962, smo prepustili tudi že nekaj članov," opisuje tedanje dogodke Martin Gašper, sedaj že pokojni starosta nogometnih navdušencev v Crni.

svoj prosti čas in del sebe.

"Tridesetletnico nogometa v Crni bomo dostojno proslavili 26. in 27. junija. V petek bo srečanje med veterani Pece in Šoštanja, zvečer ob 19. uri pa bo še proslava v hotelu Planinka v Crni, kjer bomo ob jubileju podelili priznanja zaslužnim igralcem in odbornikom ter razvili prapor. V soboto bo Crna v znamenju nogometa, saj bodo že od 9. ure dalje nogometne tekme raznih selekcij. Osrednja tekma bo popoldne ob 17. uri med selekcijo Republike Slovenije (igralci do 21 let) in ustrezno selekcijo avstrijske Koroške," pravi sedanji predsednik kluba Ferdo Dimnik.

Ivo Mlakar

Bili so to pionirski časi nogometa v Crni. Tedanji funkcionarji so bili za vse - od plakatiranja, do nošenja kovčkov za garderobo. Tistim, ki so bili najbolj zagrizeni, so pomagale tudi žene, ki so pobirale vstopnino in bile po svoji doslednosti kar zloglasne. Z zbranim denarjem so plačevali sodnike, kupovali žoge, drese... Pri kmetih so naprosili za les, tako, da kakšnih posebnih gmotnih težav ni bilo nikoli. Vse ostalo je bilo pač golo navdušenje.

"Da, bilo je jeseni leta 1962. Takrat smo dokončno verificirali samostojnost kluba in mu dali ime NK Peca. Od peščenega, kamnitega in prašnega igrišča na Srebotovem smo se poslovili. Preselili smo se na prečudovito mehko preprogo - zeleno livado, to je bilo spomladi leta 1963. Drugi del nogometne sezone 1962/63 je bil takorekoč novi rojstni dan za nogometno aktivnost in nadaljni razvoj te igre v Crni na Koroškem," se spominja tedanjih dogodkov prvi predsednik NK Peca Franc Ravšer, ki je na čelu kluba ostal polnih šest let.

Leto 1967 je bilo za igralce NK

Peca nepozabno, pravi balzam za petletno trdo in intenzivno delo. Premočno so namreč osvojili naslov prvaka okrajne nogometne zveze Maribor in se prvič uvrstili v slovensko consko ligo (današnja II. liga Republike Slovenije). Navijači in vsa Crna je ta uspeh doživljala po svoje, po črnjansko. Kasneje v obdobju od leta 1968 do 1976, ko je bil predsednik kluba Štefan Zver, je članska ekipa še nekajkrat nastopala v conski ligi. Nasploh je NK Peca v tem obdobju dosegla zavidljive organizacijske in športne rezultate. V klubu so veliko storili pri urejanju slačilnic in igrišča, kasneje pa uspeli zgraditi tudi nov objekt, ki danes služi predvsem nogometašem - slačilnice, klubski prostori, bife... Gradnje teh objektov so se lotili precej zagnano, potem ko je klub že vodil predsednik Franc Jug. Veliko opravljenega prostovoljnega dela, toda največ je k nemotenemu poteku gradnje prispeval gradbeni odbor, ki sta ga vodila Drago Markovič in Štefan Zver. Danes so Črnjani ponosni na to pridobitev, ki so jih gradili z velikim zanosom in odrekanjem. Z veliko ljubeznijo do nogometa so mnogi žrtvovali

OBČINSKA NOGOMETNA LIGA DRAVOGRAD

REZULTATI ZADNJEGA KOLA:

preložena tekma	MEŽA : ČRNEČE	2:1
	DOBRAVA : DOČ	3:3
	REKREATORJI : KOROŠKE PEKARNE	3:5
	OTIŠKI VRH : MEŽA	4:2
	TRI SRCA : PAVLJI	0:6
	ŠENTJANŽ : VIČ	0:3

ČETRTRFINALE POKALA:

REKREATORJI : ŠENTJANŽ	3:5
LIBELIČE : DOBRAVA	1:0
MEŽA : OTIŠKI VRH	2:4
ČRNEČE : VIČ	4:2

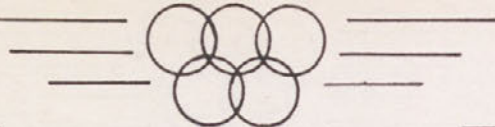
KONČNA LESTVICA:

1. VIČ	20	14	4	2	55:21	32
2. OTIŠKI VRH	20	15	2	3	58:30	32
3. DOČ	20	12	2	6	54:33	26
4. ČRNEČE	20	11	3	6	56:37	25
5. DOBRAVA	20	11	2	7	51:41	24
6. LIBELIČE	20	8	4	8	57:44	20
7. MEŽA	20	8	2	10	35:46	18
8. KOROŠKE PEKARNE	20	6	3	11	33:43	15
9. REKREATORJI	20	4	3	13	41:61	11
10. TRI SRCA	20	3	5	12	31:77	11
11. PAVLJI	20	2	2	16	28:69	6

Najboljša strelca lige sta **Miran TITAN** (Libeliče) in **Ervin OZANIČ** (DOČ) s po 24 doseženimi goli.

Pokal za FAIR PLAY prejmeta ekipi **Libeliče** in **Koroške pekarne**.

Podelitev vseh priznanj bo v nedeljo, 21. junija 1992, ob 11. uri v Črnečah.

EURO CUP 92' V SEDEČI ODBOJKI

V Prepihu smo že obširno poročali o tem, da bo od 29. junija do 4. julija na Ravnah velika mednarodna športna prireditev - klubsko evropsko prvenstvo v sedeči odbojki. Priprave organizatorja, invalidskega športnega društva Samorastnik, so v

sklepni fazi, skratka, vse je pripravljeno za prihod okoli 270 športnikov in njihovih spremljevalcev. Na Ravne naj bi prišlo 12 klubskih državnih prvakov iz enajstih držav, toda pred dnevi so udeležbo odpovedali Norvežani, medtem ko predstav-

nik iz BiH, ekipa iz Sarajeva, zaradi vojnih razmer pri njih, razumljivo tudi ne bo mogla nastopiti. Kot je povedal generalni direktor prireditelja Peter Ozmeč, so poslali vabila rezervnim ekipam in to prvaku Danske, Švice in Češkoslovaške fede-

acije.

Slovenske barve bo na prvenstvu zastopala ekipa IŠD Samorastnik Ravne, ki se bo v otvoritveni tekmi turnirja v torek, 30. junija, ob 18. uri pomerila s prvakom Nemčije, Hamburgom.

ZAMEJSKI ŠPORTNIKI NA RAVNAH

Korošci smo imeli to čast, da smo lahko prvi gostili slovenske zamejske športnike. Pozneje je bila takratna ZTKO Ravne vnovič prireditelj vsakoletnega srečanja, letos pa bodo slovenski športniki iz Madžarskega Porabja, zveze slovenskih društev iz Italije, slovenske športne zveze iz Avstrije in športniki gostitelja znova prišli na Koroško, in sicer 27. junija. Tokrat bo srečanje že 16-tič po vrsti, mladi športniki pa bodo merili moči v nogometu in odbojki (mladinci), v rokometu (mladinke) ter v namiznem tenisu (člani in članice). Tekmovanja se bodo odvijala v soboto, 27. junija, ko bo tudi posvet o zamejskem športu na Ravnah in kasneje prijateljsko srečanje na Ivarčkem jezeru.

USPEŠEN NASTOP PLAVALCEV FUŽINARJA V NEMCIJI

Mladi plavalci ravenskega Fužinarja so dosegli izredno lepe uvrstitve na mednarodnem mitingu v Neheimhüstu v Nemčiji. V konkurenci plavalcev in plavalk iz Belgije, Nizozemske, Estonije, Nemčije in Slovenije je peterica varovancev profesorja Henrika Medveška osvojila skupno kar 13 medalj. Najuspešnejši je bil Matjaž Cepelnik, ki je med letniki 1980 kar petkrat zmagal. Poleg njega so si medalje priplavali še: tri Goran Brvar, tudi med pionirji, po dve Primož Abraham in Grega Paternoster v konkurenci kadetov in eno Matija Medvešek, ki je dobil bronasto odličje za nastop na 400 m mešano v konkurenci članov.

KOROŠČI V SLOVENSKI SMUČARIJI

Naše zastopstvo na slovenskem smučarskem prizorišču je dokaj številčno. Pred kratkim so sestavili in predstavili novo vodstvo, strokovne teme in posamezne reprezentance Smučarske zveze Slovenije, v katerih je kar nekaj naših tekmovalcev in funkcionarjev. To nikakor ni pomembno, saj v naslednjih šestih letih čakata

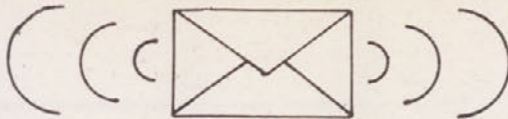
slovenske smučarje dve Olimpijadi in še tri svetovna prvenstva.

Kako smo torej Korošci udeleženi v tej smučarski hierarhiji? V predsedstvu Smučarske zveze Slovenije nas zastopata **Albert Vodovnik** iz Črne in **Oto Pustoslemšek** iz Mežice. V moški alpski A reprezentanci je od trenerjev nekdanji Ravenčan

Gorazd Janko, odgovoren za kondicijske priprave. V A ekipi je **Mitja Kunc** iz Črne in v C reprezentanci Mežičan **Primož Pustoslemšek**, medtem ko je v ženski reprezentanci **Katjuša Pušnik** iz Črne. Vodja skakalne ekipe je Črnjan **Danilo Pudgar**, ki je pred tem nekaj let vodil najboljšo kanadske skakalce. V mladi skakalni

selekciji je tudi Ravenčan **Jože Zagernik**, v nordijski reprezentanci pa imamo Korošci dva tekmovalca. To sta **Erih Pečnik** z Raven in **Dejan Pogorevc** iz Mislinje. Tudi med najboljšimi smučarskimi tekačicami imamo svojo tekmovalko, reprezentantko **Natašo Lačen** iz Črne.

Ivo Mlakar

PREVALJE IN GUŠTANJ

Bil je trg Guštanj in je bila cerkev device Marije na Jezeru. Reklo se je Fara device Marije v Guštanju. Tako je bilo vse do 1828, ko so se rodile Prevalje. Naj bodo ugibanja o imenu Prevalje taka ali taka, dejstvo je, da so Rosthomi prevzeli "komercialno" katastrofalno ime Prevalje od desnega brega Meže proti leškim cerkvam. Od takrat so Prevalje in je Guštanj - in odslej ločeno tekmujeta med seboj za prvenstvo. Prevalje z mogočnostjo novo nastale industrije, Guštanj s spoštljivo tradicijo in ugledom gosposke. Po letu 1919 so Prevalje vodilen kraj z borbenim slovenstvom, s sreskim načelstvom pa še Mohorjevo vmes. Po vojni leta 1945 so imeli zadnjo možnost, da ohranijo prvenstvo, dana pa je bila tudi možnost za združevanje obeh krajev. Žal so to vizijo prezrli, prezrli, da bi lahko postale Prevalje kulturno žarišče doline, Guštanj pa gospodarsko središče. In logika razvoja bi naravno spajala oba kraja v lepo celoto. Danes bi nov kraj - morda bi se imenoval Ravne na Koroškem - stal pred nami kot dograjen kraj.

Po mojem so bili storjeni naslednji spodsrljaji: Prvi sedež novo nastajajoče gimnazije je bil predviden na Prevaljah. Baje učiteljsvo ni bilo naklonjeno temu - približen citat po dr. Sušniku - saj bi s tem izgubili primat v kraju. Mislim pa, da so v zmagovalni evforiji prezirali novo nastajajočo šolsko poslopje, ki so ga začeli graditi Nemci. Priznati je treba, da je bila lokacija enkratna: daleč od ceste, bližina železniške postaje, prostor za igrišče. Prvi blok je bil namenjen za stanovanja, čeprav so bile učilnice v njem. Sledila je stavba za bodočo šolo, ni pa še bila dokončna. Zamišljena je bila L oblika. Torej drugi del je še manjkal - in manjka. Mar so bili grajski prostori veliko bolj privlačni? S tem so Prevalje izgubile gimnazijo, verjetno bi tu nastala študijska knjižnica in tako bi postale Prevalje kulturnoupravno središče, Guštanj bi se povsem naravno širil proti temu žarišču. Tako pa ne gimnazija in ne profesorji niso dobili svoje veljave, fabrika je dominirala, inženirji pa uvožena inteligenca kraja - Guštanja. In v svoji samoveščnosti so obdali ravnice okoli starega kraja, ki ga je bilo treba ubrano razkrojiti z bloki in stolpnici - in naj reče kdor hoče - brez vsakršne vizije o kraju, še manj o skupnem središču. Morda je klic dr. Sušnika že prepozven - čeprav ga že desetletja ponavlja. Obstanemo pred vprašanjem: KAJ bomo storili??

Morda bi bilo treba enkrat tudi to povedati:

Leta 1949 je dr. Strnad predlagal, da bi prenesli gimnazijo v Slovenj Gradec in sicer v kompleks današnjega Rotenturna - tam je že bila nekoč šola. Motivi so bili dokaj jasni. Za gimnazijsko življenje je bilo celotno okolje veliko bolj ugodno kot Ravne, s svojo kulturo preteklostjo, pa tudi s sedanostjo. Leta 1945 se Slovenj Gradec ni mogel iz čisto političnih razlogov potegovati za gimnazijo - bil je "buržujski". Če bi bil čas temu naklonjen, bi bila prav gotovo gimnazija v Slovenj Gradcu. V tem okolju bi profesorji odigrali vidnejšo vlogo. Tako se mi zdi, da je Guštanj najslabši izbor za gimnazijo (sama lokacija je sicer izvrstna), zlasti ob rasti tehnične inteligence, ki pa največkrat ni izpričala svoje duhovne širine, je pa obvladovala kulturno življenje. In ko so prihajali šolniki v železarno po kako denarno pomoč, ki je niti ni bilo malo, so morali vljudno prositi in reči vljudno bog lonaj - pardon! Lapsus lingue!

Stefan Borovnik

TV brezposelnost na nesposoben način

V javni televizijski oddaji o brezposelnosti, snemani v Železarni, je bilo že kar nekaj napisanega. Zadnje je polemika med F. Krivcem in S. Bobovnikom.

Ker nas slednji omenja, se čutim dolžnega odgovoriti, čeprav se po oddaji sklenil, da bom to sranje prespal.

Bobovnik laže, ko trdi, da so na oddajo povabili sto čakajočih. Obrnil se je na nas in obljubil smo mu, da se bomo te oddaje udeležili s približno 20 sindikalnimi aktivisti in povabili prav toliko čakajočih na delo, članov našega sindikata. O tem ključu smo obvestili tudi sindikat Neodvisnosti, čeprav smo vedeli, da se je avtor že davno prej z njimi dogovarjal o tribunah.

Odziv čakajočih na delo, s svojimi skrbmi in zagrenjenostjo, je bil pričakovano majhen. Drugače sploh ne more biti, saj bi sicer pristali na vlogo cirkuškega medveda. Tako bi storil vsakdo, ki ima vsaj malo ponosa, tudi če je brez dela. Tako razumevanje seveda presega horizont prepotentnega TV nastopača.

S kakšno pravico S. Bobovnik Krivcu naprej meče, da je imel možnost na oddaji razodeti svoje mnenje, ko pa te možnosti tudi mi nismo imeli, čeprav smo bili na oddajo direktno povabljeni in prisotni? Če neki televizijski čvekač misli, da ga bomo prosili za besedo, se pač moti, in to za daljši čas.

Lep hohštaplarski pozdrav in še več tako ničemurpodobnih in nikomurkoristnih oddaj avtorju želi

J. Dežman
Sekretar SKEI ŽR

UMRL JE DOBROTNIK IZ NEGOVE!

Kdo ni poznal dobrotnika iz Negove? Tudi na Koroškem je bil reden gost. Največkrat je prodajal svoje knjige, zelo pa je bil tudi po svojih govornih, ko je kandidiral za predsednika predsedstva Slovenije, in seveda v zadnjem času, ko je spet ustanovil svojo stranko. Veliko ljudi, predvsem skromnih, je pritegnil s svojimi govori in velikokod mu je z zanimanjem prisluhnili ter ga na koncu govora nagradili z aplavzom.

Tudi sam sem se nekajkrat udeležil njegovih nastopov pred občinstvom. Čeprav je vedno močno kritiziral, predvsem DEMOS in vse po vrsti do S. Miloševića, sem mu vedno rad prisluhnil in si po tistem mislil: na vse zadnje imaš še prav. Somišljenikov sem verjetno imel veliko, čeprav vsak ni rad na glas priznal, kaj misli o temi

govora, ki ga je Ivan po dal. Kakorkoli je že tak govor potekal, takšne krute smrti si ni zaslužil, saj je verjetno nekje na dnu srca mislil le dobro.

No, kot je bilo slišati, so krivca kar hitro prijeli in upam, da bo vsa resnica prišla na dan. Verjetno si vsi želimo zvedeti, kaj je morilec imel proti dobrotniku iz Negove in kaj ga je navedlo, da je pograbil orožje in ustrelil. Mislim, da bi bila vsaka beseda še naprej odveč, z velikim zanimanjem pa čakam nove novice o tem podlem umoru. Ta članek pišem 8. 6. 1992 in do objave se bo velikokaj tudi glede tega spremenilo in izvedelo.

Ohranimo ga v dobrem spominu.

Zlatko Škrubej

Še o 100.000 čakajočih in o pravi poti na Ravnah

Očitno se, gospod Bobovnik, o marsičem strinjava in o tem ne kaže izgubljeni besedi. Drznem pa si poskusiti razbistriti nekaj stvari, kjer so si najina mnenja vseskrbi.

Prvič, kako je mogoče, da je bila pred 65 meseci izbrana za predstavitev uspešnega sistema nagrajevanja prav Železarna Ravne; in danes, ko govorimo o problemu čakajočih, poteka neposredna oddaja iz istega podjetja? Naključje, poreče kdo, vendar se vsiljuje vtis, da je bila takrat železarna postavljena za dober zgled, prav tako kot danes, vendar za zgled z negativnim predznakom. Seveda ne moreva nič, če se je pač tako izteklo, ne zgolj zavoljo subjektivnih, temveč tudi zavoljo objektivnih okoliščin. Od voditelja oddaje pa bi pričakovali, da bi vsaj omenil, v kakšni kondiciji je bil kolektiv pred 65 meseci, še zlasti, če ima vse dokumentirano. Pa tega niste storili, gospod Bobovnik. Kaj res ni med takratno politiko vodstva železarne in njenim zdajšnjim klavmim stanjem nobene zveze?

Drugič, pravite, da v prvi oddaji ni nastopil prvi mož železarne. Trdim nasprotno, gospod Ivan Žagar je bil takrat neformalno prvi mož železarne; formalni prvi mož je imel preveč problemov sam s sabo, da bi mogel aktivneje odigrati svojo vlogo. Oba pa sta bila samoupravno ustoličena na Popitov ukaz.

Tretjič, pravite, da bi mogel svoje mnenje predstaviti bodisi v prvi, bodisi v drugi oddaji. Ne bo držalo, gospod Bobovnik. Ne domišljaj si, da sem kakšna pomembna osebnost, ki bi jo kdo povabil pred kamero. Ne rečem, da se pred njo ne bi mogel nepovabljen pojaviti v drugi oddaji; pač tega nisem storil, ker mislim, da je nepovabljen vsiljivec. Zagotovo pa v prvi oddaji ne bi mogel javno

povedati svojega mnenja, ki je bilo diametralno nasprotno s politiko gospoda Žagarja; torej mi tisto o generalu po bitki podtikate neupravičeno, gospod Bobovnik. V tistih svinčenih časih (ki so se, izgleda, najdlje obdržali na prometno odmaknjem Koroškem) si je gospod Žagar v podjetju uzurpiral vso oblast in brez njegove volje se ni moglo zgoditi nič; sam pa je počel vse, kar si je izmislil. Če ne veste, tkrat so se v železarni sestavljali spiski potencialnih alkoholikov, tajni seveda. Verjeli ali ne.

Četrtrič in nenazadnje, morda pa zadeva kliče po novi oddaji, kjer bi uporabili gradivo iz obeh prejšnjih. Npr. posnetek g. Žagarja, ko ponuja napredaj najodobnejše samoupravne akte in ga danes v živo vprašati, koliko jih je prodal in kakšne seveda so obrodili v matičnem podjetju; ali zavrteti, kako mladi strokovnjak pred risalno desko razlaga svojo ustvarjalnost in ga danes vprašati, kakšni so bili sadovi njegovega dela. Ali zavrteti razlago nagrajevanja inovacij in razlagalca povprašati, kako je z inovacijami danes. Seveda bi se na ta način obelodanila marsikatera neprijetna resnica, ki bi porodila še marsikakšno neprijetno vprašanje, pa tudi brez zamer ne bi šlo. Imate pri Televiziji Slovenija toliko drznosti? Dvomim, ko pa je moč TV občinstvo zadovoljiti tudi manj vznemirjajoče incenejšje s ponavljanjem poneumljajoče Košnikove gostilne, takšno seciranje pa bi bilo bržčas preveč "čudna reč".

Če prav razumem naslov vašega odgovora se v zvezi s to temo ne nameravate več oglašati.

Škoda, gospod Bobovnik - in lep pozdrav!

Franjo Krivec

mali oglasi

• **Nujno** iščem garsonjero ali sobo z možnostjo kuhanja v Slovenj Gradcu. Tel. 0602 64-465

ODPRTI TELEFON ZA OTROKE IN ODRASLE V STISKI

(0602) 23-399, 23-004
SREDA: 17. - 19.
PON. - PETEK: 12. - 13.
POD ŠIFRO PRIJATELJ

KRIŽANKA

QUS

ko-si

TUS - KOSI
podjetje za proizvodnjo netkanih tkanin
Stari trg 6a
62380 Slovenj Gradec
telefon: (0602) 42-659, n.c. 43-731
telex: 33450 YU KORAF
telefax: (0602) 43-795

DEJAVNOST

Razvijamo in izdelujemo vložne materiale za oblazinjeno pohištvo in vzmetnice na osnovi naravnih rastlinskih in živalskih vlaken. Prednost naših proizvodov je v tem, da so izdelani iz pretežno naravnih materialov, kar omogoča našim kupcem proizvodnjo visokokvalitetnih BIO programov.

Proizvajamo tudi BIO izolacijske materiale, ki zagotavljajo zdravo bivalno okolje.

Naročilnica

Naročam časopis PREPIH

Ime in priimek _____

Kraj in poštna št. _____

Naslov _____

Podpis _____

Naročilnico pošljite na naslov:
Uredništvo Prepiha,
62380 Ravne na Koroškem,
Čečovje 5.

Naročnino bomo obračunavali tri mesečno vnaprej.

Naročilnica velja za leto 1992 in do preklica.

				SESTAVIL F. NOVAK	PRODUKT ODLI- VANJA	OTOK V MALIH ANTILIH	LOŠČILO	PREVOZ- NO SREDSTVO	KRAJ POD SORISKO PLANINO	KRAJ V CNOGOR. PRIMORU	BERITE PREPIH	ZDRAVJE	BATINA	
				INSERATI									STANE UREK RAJKO RANFL	
							OLJE ODDELEK GRAFICNE INDUST.				IRIDIJ SLOVENSKI DARMAK IVAN			
								FR.FILOZOF AUGUSTE KRAJ V TA- DZIKISTANU						
										RADKO POLIC INDUST. RASTLINA				
PREPIH	MIRKO MAHINC LESNI CRV			REKA V ITALJI STAROGR- SKO PLEME		IN FICIRAN, RUMEN, BLAGAJNA				IZRASTEK NA GLAVI VEČJA POSODA			PREPIH	
AVSTRJ. VOJSKO- VODJA 1717-1790						NEPRO- ZOREN IZLOČEK TKIVA	IVO ANDRIČ	KRATICA ZA NOVO ZAVEZO	VELEPO- SESTNIK MESTO NA KITAJSKEM				GLAVNO MESTO ITALIJE (ORIG.)	GORA V JULJSKIH ALPAH 2393 m
NARODO- SLOVKA										OSEBNI ZAJMEK LATINSKI VEZNIK			RAFAEL CAJHEN RIBIŠKA MREŽA	
ANKER, KOTVA					KALVINEC IVAN ERZEN								SLADKO- VODNA RIBA AVTOM. OZ. LESKOVCA	
NAJVEČJE MESTO NA KOR- ZIKI							PRVA CRKA	ITAL KIPAR IZ 12. STOLETJA						
KEM. SIM- BOL ZA RADIJ			KRAJ V NIGERIJ OB LAGOSU					KEM. SIM- BOL ZA NATRIJ		PLETENA KOSARA				

Racionalles

d.o.o. SLOVENJ GRADEC

VEDNO NAJCENEJE

- OKNA - POLKNA - ROLETE
- VRATA FURNIRANA
- GARAŽNA IN VHODNA VRATA
- FURNIRANE STENSKÉ OBLOGE
- PARKETI VSEH VRST
- LADIJSKI POD IN MASIVNE OBLOGE
- OSTREŠJA VSEH VRST
- TEGOLA »CANADESE« IN »BRAMAC«
- VSE VRSTE REZANEGA LESA

**ZA
GRADITELJE**

**ZA
GRADITELJE**

ČE SE DOBRO KUPI, JE ŽIVLJENJE LEPŠE!

KLIČITE-PRIDITE-ODPELJITE

INFORMACIJE: TEL. 0602 41-160, 41-941, FAX 41-063

ZILA

TRGOVSKO PODJETJE

SLOVENJ GRADEC

Poleg že tradicionalno bogato založenih trgovin in nizkih cen, pripravlja T.P. ZILA v času od 23. 5. 1992 do 25. 7. 1992, za vas veliko nagradno akcijsko prodajo.

Pri vsakem gotovinskem nakupu nad 1.000 SLT vam bodo v vseh Zilinih prodajalnah poklonili žrebni kupon.

Žrebanje bogatih nagrad bo v soboto 25. 7. 1992 od 18. ure naprej pred BLAGOVNICO V MISLINJI.

NAGRADE:

1. BARVNI TV
2. FRANCOŠKA POSTELJA
3. ELEKTRIČNI ŠTEDILNIK
4. MOŠKO KOLO
5. SMUČI ELAN
6. MIXER GORENJE
7. KOTALKE S ČEVLJI
8. CVETLIČNO KORITO
9. 10. ROLKA
- 11.-15. LEŽALNE BLAZINE

ZILA DANES - ZA VAŠ BOLJŠI JUTRI!

BLAGOVNI CENTRI SALON SLOVENJ GRADEC NUDIMO:

**VSE VRSTE POHIŠTVA
KERAMIKO
PREPROGE
TALNE OBLOGE
PARKETE IN LAKE
PLINSKO TEHNIKO**

Prepričajte se o bogati ponudbi, posebnost pa so tudi ugodni kreditni pogoji.

**Za obisk in nakup se priporoča
SLOVENIJALES BLAGOVNI CENTRI SALON
POHIŠTVA V SLOVENJ GRADCU.**

NAMI

V NAMI Velenje smo poleg popustov in ugodnih kreditov pripravili še:

- **SLADKI TEDEN** od 15. 6. do 20. 6.
- **MESEČNO KOŠARICO** (mnogo dobrot po ugodnih cenah)
- vsak petek popoldne degustacije, nagradne igre
- vsak petek je naša veleblagovnica odprta do 20.00 ure
- vabimo vas na sobotna kosila v restavracijo
- posebno vabilo velja na vrt pred veleblagovnico
- vsak teden vam ob večjem nakupu podarimo kartico 3x3
- v juniju še posebej nagrajujemo kupce pri večjem nakupu nad 60.000,00 SLT vam podarimo SLOVENSKO SREČKO in morda bo 1 mio DEM vaš
- če želite kakršnokoli informacijo, nas pokličite na telefon (063) 854-181

TOVARNA MERIL
POSLOVNI INŽENIRING, d.o.o.
SLOVENJ GRADEC

Francetova 16
telefon: (0602) 341-231

Na novo odprta prodajalna v prostorih Tovarne meril in Poslovni inženiring (odprta v času od 7. - 15. ure)

Iz svojega obsežnega rednega programa nudimo:

- **galanterijski program** (kuhinjske deske, kopalniške sete, pohištvene elemente, gozdarske mere, lesene metre in libele)
- **merilni program** (libele, metre, kotnike in precizna merila; pomična merila)
- **šolski in pisarniški domači in uvožen program** (trikoti, ravnila, tehnični svinčniki, kemični svinčniki, flumastri, keramični peni in kalkulatorji)

Iz dodatnega programa vam nudimo:

- AKUSTIKO**
- TV aparati, radio aparati, video rekorderji, tekstil in razni tehnični artikli

Kot posebno in po zelo ugodnih cenah nudimo **trenerke** (moške, ženske in otroške).

OBIŠČITE NAS, ZADOVOLJNI BOSTE!

KER ŽIVLJENJE POTREBUJE VARNOST

Zavarovalnica Triglav

POSLOVNA ENOTA
KOROŠKA

Slovenj Gradec
Vorančev trg 2
Tel.: (0602) 41-842,
41-843

PREDSTAVNIŠTVI:

Ravne na Kor.: 23-759
Radlje ob Dravi: 73-025

RENAULT

ZASTAVA

ŠKODA

Barcelona '92

Volkswagen Group

Oficiální sponsor
XXV. letních olympijských her

AS AVTOSERVIS

SLOVENJ GRADEC p.o.

KIDRIČEVA 4, 62380 SLOVENJ GRADEC
TEL.: 0602/41-002, 41-491, FAX.: 41-489

- Prodaja vozil iz programa renault in škoda
- Prodaja rezervnih delov za renault, škodo in zastavo
- Garancijska popravila za renault, škodo in zastavo
- Tehnične preglede, registracijo vseh motornih vozil
- ter izdajo in montažo novih registrskih tablic
- Avtokleparska, ličarska dela in antikorozivna zaščita za vsa motorna vozila

POPUST!

**VAM NUDI:
PRI NAKUPU VOZIL IZ PROGRAMA
RENAULT, KOLIČINE OMEJENE**

PREPIH

Od javnosti odvisen časopis.

Izdaja ČZP » VORANC « d.o.o. Ravne na Koroškem. Direktor: Niko R. Kolar.

Glavni in odgovorni urednik Vojko Močnik. Računalniško oblikovanje Toni Pogorevcnik.

Naslov uredništva: Ravne na Koroškem, Čečovje 5, tel. št.: (0602) 22-999.

Tiska Grafika Prevalje. Na osnovi mnenja Republiškega sekretariata za infomiranje št. 23/105-92 šteje časopis med proizvode iz 13. točke tarifne številke 3, za katere se plačuje davek od prometa proizvodov po stopnji 5%.

Nenaročenih tekstov in fotografij ne vračamo.